

[1984 பிப்ரவரி 21]

4. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் விவாதம்—(தொடர்ச்சி)

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்தச் சபைமுன் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வறட்சியின் காரணமாக மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக அரசாங்கம் என்னென்ன செய்தது, என்னென்ன பணிகளை அவர்கள் துரிதமாகச் செய்தார்கள், அதன் காரணமாக எப்படி மக்களுடைய கஷ்டங்கள் தீர்க்கப்பட்டு சௌகரியப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மத்திய சர்க்கார் 68.36 கோடி ரூபாய் தந்தாலும் கூட நம்முடைய அரசாங்கம் 114 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது என்ற கணக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் அதிகப்படியான வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுவதும் 21,700 துளைக் கிணறுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு 46 கோடி ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது என்ற கணக்கையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கப் போனால் ஒவ்வொரு கிணறுக்கும், சராசரி ரூ. 21,200 ஆகின்றது. இந்த மாதிரி கிணறுகளை அரசாங்கம் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒரு சமயம் இந்நிலை பின்னால் ஏற்பட்டால், இவை மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும். இதன் காரணமாக இவைகளை மிகவும் கண்காணித்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், வெள்ள நிவாரணப் பணியை அரசாங்கம் ஆரம்பித்தார்கள். தொடர்ந்து கடுமையான மழை பெய்ததன் காரணமாக, புயல் காற்றும் அடித்ததன் காரணமாக, 3,4 மாவட்டங்களில், முக்கியமாக திருச்சி, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, தென் ஆர்க்காடு, இராமநாதபுரம் இவைகளில் மிகவும் சேதம் ஏற்பட்டது. அதனுடைய முழு விவரத்தையும் இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ளோம். குறைந்த பட்சம் 10 இலட்சத்திற்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 7,000 குடிசைகளுக்கு மேல் அழிவு ஏற்பட்டது. இதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் மிகவும் துரிதமான நடவடிக்கைகளில் செயல்பட்டதனால், அதன் காரணமாக எவ்வளவோ நன்மைகள் ஏற்பட்டன. இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களுடன் கூட நானும் சென்று-காலை 6 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரை கேம்புகளை எல்லாம்—சுற்றிப் பார்த்தோம். அங்கே நம்முடைய உத்தியோகஸ்தர்களும், இன்ஜினியர்களும் மிகவும் துரிதமாக, பரபரப்புடன் வேலை செய்ததைப் பார்த்தோம். பார்த்தவுடன் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். சந்தோஷப்பட்டோம். அதற்காகவும், இந்த அரசாங்கத்திற்கு எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 21] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

இந்தமாதிரி வறட்சி சந்தர்ப்பத்தில் மக்களுக்காக அதிகாரிகள் பணி செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு விரைவில் பணி செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பணி செய்தால், மக்களுடைய துயர் போகுமென்ற எண்ணத்தில் அவ்வளவு விரைவில் பணிகளை ஆற்றியதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு பல கடிதங்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அரசாங்கம் இவ்வளவு செய்தும் கூட, கிட்டத்தட்ட 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தும் கூட, நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. எனக்குப் பணம் சேரவில்லை. யாருக்கு பணம் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்கு சேரவில்லை. சேர வேண்டாதவர்களுக்கு பணம் சேர்கிறது என்று எல்லாம் கடிதங்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அந்தக் கடிதங்களை உடனுக்குடன் அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். இதுவரை அமைச்சர்களிடத்திலிருந்து எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. அதற்கான பதில், நாங்கள் என்குயரி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். அல்லது என்குயரி பண்ணுவோம், செய்வோம் என்ற பதில் வந்தாலும், சொளகர்யமாக இருக்கும். நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட பல கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். திரு. எஸ்.டி. எஸ்.-க்கும் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் எழுதியும், ஒருவரிடமிருந்தும் எனக்கு பதில் வரவில்லை. அப்படி பதில் வந்தால்தான் நான் எனக்கு கடிதங்கள் அனுப்பியவர்களுக்கு பதில் அனுப்பமுடியும். அரசாங்கம் இந்தெந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறது, அரசாங்கம் முழுவிவரங்களையும் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் நான் எழுதமுடியும். இது அவர்களுக்கு ஒரு சந்தோஷத்தை கொடுக்கும். இந்த வறட்சியின் காரணமாக சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் முதலில் 15,000 டன்னும், பிறகு 85,000 டன்னும் அரிசியும் கோதுமையும் வழங்கியிருக்கிறது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு யாருக்குக் கொடுப்பார்கள்? யாருக்கும் எந்தவித பாகுபாடின்றிக் கொடுப்பார்கள். நமக்கும் கொடுப்பார்கள். வெஸ்ட் பெங்காலுக்கும் கொடுப்பார்கள், கேரளாவிற்கும் கொடுப்பார்கள். யாருக்கும் எந்தவிதமான பாகுபாடும் செய்யமாட்டார்கள். அந்த நிலையில் அரிசியைக் கொடுத்தார்கள்; கோதுமையும் கொடுத்தார்கள். அதைப் போலவே சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக கொள்முதல் செய்து, பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிஸ்டத்திலே வழங்குகிறோம். அந்தப் பணிகளைச் செம்மையாக செய்ததற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும், அதிலே பல குறைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நிறைகளையும் நாம் அவசியம் பார்க்க வேண்டும்; குறைகளையும் நாம் கண்காணிக்க வேண்டும்,

(முற்பகல் 10-20)

அடுத்து, இந்த ஆளுநர் உரையில் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி ஒன்றும் கூறாமல் இருந்ததற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள்

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்] [1984 பிப்ரவரி 21]

ஒன்று சிக்காக இருக்கிறது, அதை எடுத்து நடத்தப்போகிறோம். இன்னொன்று புதிதாக ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று. அடுத்து பேப்பர் மில்ஸ் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஏற்கனவே போட்ட திட்டங்கள். புதிதாக தொழில் வளர்ச்சிக்காக என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு இருக்கின்றன, அதன் காரணமாக எவ்வளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருந்திருக்கும்.

அது அல்லாமல், டிரேட், காமர்ஸ் அன்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இது மூன்றிலும் எவ்வளவு நம்முடைய மாநிலம் வளர்ச்சி அடைந்தது என்பதையும், இவர்களுடைய உரையில் குறித்திருக்கவேண்டும். வருஷா வருஷம் நம்முடைய மாநிலத்தில் என்னென்ன நடந்தது, என்னென்ன நடக்கப் போகிறது என்ற திட்டங்களை அவர்கள் சொல்லியிருப்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. அந்த வழக்கத்திற்கு மாறாக முக்கியமான செக்டார், டிரேட், இன்டஸ்ட்ரீஸ் அன்ட் காமர்ஸ் இவைகளைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். நாம் தொழில் வளர்ச்சியில் அதிகமாக ஈடுபட்டு வந்தால்தான் படித்தவர்களுடைய கஷ்டத்தை நாம் நீக்கமுடியும் என்று பல தடவை நான் இந்தச் சபையில் கூறியிருக்கிறேன். நம்முடைய ஸ்டேட் 15 வருஷத்திற்கு முன் முதலாவதாக தொழில் வளர்ச்சியில் வந்து கொண்டு இருந்தது. மகாராஷ்டிரத்திற்கு அடுத்தபடியாக வந்து கொண்டு இருந்தது. இப்போது பின்தங்கியிருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் சரியான ஒரு புரோகிராம் இல்லை; சரியான திட்டங்கள் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3, 4 வருஷத்திற்கு முன் அடிக்கடி நான் ஹோசூருக்குப் போய் வருகிற போது, எந்த நிலையில் முன்பு இருந்ததோ, அதே நிலையில் தான் இன்றும் ஹோசூர் இருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கூட நான் சொன்னேன். எந்தவிதமான வளர்ச்சியும் இல்லை. ஏன் இந்த மாதிரியான அவல நிலைமை என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இன்ப்ரா-ஸ்ட்ரக்ச்சர்ஸ் ஃபெசிலிட்டிஸ் இல்லை. ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இருக்கிற பெசிலிட்டிஸ்களை வைத்துக்கொண்டு, சிறிய தொழில்கள் நிறைய கொண்டு வரலாம். நிறைய சிறிய தொழில்கள் கொண்டு வந்தால்தான், இலட்சக்கணக்கான மக்கள் அதன் மூலம் வேலை செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். அப்படியில்லாமல் தொழில் வளர்ச்சியில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று கூட நான் சொல்வேன். காரணம் இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு எந்தவிதமான பெரிய திட்டமும், எந்த விதமான பெரிய கோரிக்கையும் கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்சன், 100 கோடி, 200 கோடி, 300 கோடி என்று வறட்சி நிவாரணத்திற்காகக் கொடுக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டாமா? It is a capital expenditure which can produce lot of employment and lot of goods. அப்படி இருந்தால்தான் படித்தவர்களிடையே ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 21] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

அடுத்து எலெக்ட்ரிசிட்டிக்காக, புதிய தெர்மல் ஸ்டேசன் கொண்டு வருவதாக இந்த உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. எப்படி காற்று, தண்ணீர், உணவு மக்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாததோ, அதேமாதிரி, எலெக்ட்ரிசிட்டியும் மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு பண்டமாக நமக்கு ஆகிவிட்டது. முக்கியமாக தூத்துக்குடி நிலையத்தில் தெர்மல் ஸ்டேசன் நன்றாக செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைக் கூட நான் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் இந்த நிலக்கரி ஸ்டாக், அடிக்கடி பற்றாக்குறை வந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கூட உடனேயே விரைந்து அதை சுமுகமாக தீர்த்துவிட்டார்கள். நேற்று என்னிடம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக மிகவும் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இப்போது நாம் ஆர்கனைஸ் பண்ணப் போவது மேட்டுர் பக்கத்தில் ஒரு தெர்மல் ஸ்டேசன் 210 மெகா வாட் திறன் கொண்ட ஒரு அடிஷனல் அனுமின் நிலையம். அடுத்து நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி மூன்றாவது அனல் மின் நிலையம் தொடங்க திட்டங்கள் கொண்டு வருவதாக நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள். போன வருஷம் அதைப் பற்றிக் கூட சொல்லியிருந்தார்கள். நாங்கள் போடப் போகிறோம், போட்டிருக்கிறோம் என்று. அதை துரிதமாக நீங்கள் செயல்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். துரிதமாகவும், வேகமாகவும், விடாமுயற்சியுடனும் நீங்கள் இதுபற்றி சென்டிரல் கவர்ன்மென்ட்டிடம் தொடர்பு கொண்டு அதைக் கொண்டுவர வேண்டும். காரியம் பெரிசா? வீரியம் பெரிசா என்றால், காரியம்தான் பெரிசு. அவர்கள் வந்து அதைப்பற்றிச் சொல்ல வில்லை, கிடைக்கவில்லை என்று எல்லாம் நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை இருக்கும். நீங்கள்தான் நம்முடைய வேலை நடைபெறவேண்டும் என்பதற்காக, அங்கே சென்று அவர்கள் பக்கத்திலேயே இருந்து என்னென்ன தேவையோ அந்த ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ்களையெல்லாம் கொடுத்து, அதை தமிழ்நாட்டிற்கு கொண்டுவர வேண்டும். அதில் அவசியம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை.

அடுத்து, தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி நான் பேசுகிற நேரத்தில், தற்சமயத்தில் எத்தனை பெரிய ஆலைகள் ஸ்டிரைக் பவுண்டாகி, 2,3 மாதங்கள் இருந்தன என்பதை முதலிலே இங்கே உங்களுக்கு நினைவுபடுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாகவில்லை மற்ற மாநிலங்களை விட என்பது ஒரு பக்கம். இருந்த வளர்ச்சியில் கூட இந்த ஸ்டிரைக் காரணமாக தேக்கம் மறுபக்கம். ஆகவே, பெரிய ஆலைகளில் ஸ்டிரைக் வந்தால், அதை உடனுக்குடன் அரசாங்கம் மிகவும் முன்நிலைமை கொடுத்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இப்போது நம்முடைய சீஃப் மினிஸ்டர் அவர்கள் சிம்ஸன் அண்ட் கம்பெனி பிரச்சனையில் முயற்சி எடுத்து தீர்த்ததைப் போல எல்லாவற்றிற்கும் எடுக்க வேண்டும். இதிலேயே கூட, அவர்கள் 3 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே அதை கண்காணித்து இருப்பார்களேயானால், எவ்வளவோ நிலைமை

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்] [1984 பிப்ரவரி 21]

களைத் தவிர்த்திருக்கலாம். சிம்ஸன் கன்பெனியிலே மட்டும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். அத்தோடு அவர்கள் டிஃபென்ஸ் இன்டஸ்ட்ரிஸ்க்கு பெரிய சப்ளை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஸ்டிரைக்கினால், அவர்களும் எந்த உற்பத்தியும் பண்ண முடியவில்லை. காரணம் அவர்களுக்குத் தேவையான பார்ட்ஸ் கிடைக்கவில்லை. அதைப்போலவே அசோக் லேலண்டுக்கும் அவர்கள் சில பார்ட்ஸ் களை சப்ளை செய்கிறார்கள். அதனால் அசோக் லேலண்டின் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ரி-ஆக்ஷன் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

இதன் காரணமாக, ஃபீப் மினிஸ்டர் அவர்கள் எந்த ஸ்டிரைக் வந்தாலும் சரி, உடனுக்குடன் அவர்களே அதில் நேரிடையாக தலையிட்டு, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முன் வந்து, பிரச்சனைகளை மிகவும் சுமுகமாக தீர்த்துக்கொண்டு வந்தால் நல்லதாக இருக்கும். பி அண்டு சி மில்லைப் பொறுத்த வரையில் அது ஏற்கெனவே சிக் யூனிட்டாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு 46 கோடி ரூபாயை பாங்க் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. அங்கே ஒரு மாத காலமாக ஸ்டிரைக் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலைமை இது போன்றிருந்தால், எப்படி தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் பேக்டரியில் 1,500 ரூபாய் அளவில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். என்றாலும் கூட, அவர்களுக்கு குறைபாடுகள் இருந்தால் அரசாங்கம் அதை கவனித்து எந்தெந்த குறைபாடுகளை எப்படி எப்படி தீர்க்க வேண்டுமோ, அந்த வகையில் தீர்த்தால்தான், நம்முடைய தொழில்துறை வளர்ச்சி அடையும். தொழில் நடத்துவோருக்கு தொழிலில் கான்ஃபிடன்ஸ் ஏற்படும்; தொழிலாளர்களுக்கும் அச்சம் நீங்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு முக்கியமாக முதலமைச்சர் அவர்கள், தம்முடைய நிலையில் இருந்து அதை தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது பற்றி இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 6, 7 மாவட்டங்களை, நல்லதொரு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்காக, எஃப்ஷியன்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்காக பிரித்து கொண்டு வர இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதற்காக நிதி மிகுதியாக செலவு ஆகும். அதைப்பற்றி பரவாயில்லை. எஃப்ஷியன்ஸி வரும்போது, நாம் எக்ஸ்பெண்டிச்சரை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இந்த பிரிவினையில் முத்துராமலிங்கத் தேவர், இராஜாஜி, வ.உ.சி. போன்ற பெரியவர்களின் பெயர்களையெல்லாம் அந்த மாவட்டங்களுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு மூன்று பெரிய லீடர்களுடைய பெயரை வைக்கவில்லை. காயிதேமில்லத், முகமது இஸ்மாயில், அம்பேத்கார் போன்றவர்களுடைய பெயரை வைக்கவில்லை.

1984 சிப்ரவரி 21] (திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

ஏன் மறந்து விட்டார்களா? அல்லது வைக்கக்கூடாது என்று நினைத்தார்களா? என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் மறந்து விட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். முகமது இஸ்மாயில் அவர்களுடைய பெயரை திருநெல்வேலியிலிருந்து பிரிக்கும் மாவட்டத்திற்கு கொடுத்திருக்கலாம். அவர் பிறந்து, வளர்ந்து படித்த இடம் அது. ஆகவே, அவசியம் அதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உங்களுடைய வெள்ளை அறிக்கையிலே கூட நிறைய விவரங்கள், எந்தெந்த கம்யூனிட்டிக்கு எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், குடிசைகள் எவ்வளவு சேதமாயிற்று என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மகிழ்ச்சி. முக்கியமாக அரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் அதே சமயத்தில் மைனாரிட்டி கம்யூனிட்டிக்கு என்ன சேதமே ஏற்படாதா? அவர்களுக்காக என்ன செய்தீர்கள் என்பதற்கான புள்ளி விவரமே காணவில்லை. அவசியம் அந்த புள்ளி விவரங்களை நாளைக்காவது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன். மைனாரிட்டி சமூகத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் அதிக சலுகைகளைக் கொடுக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் கிட்டத்திட்ட 10, 20 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மாவட்டத்திலாவது ஒரு முஸ்லீம் கலெக்டர் கிடையாது. ஒரு முஸ்லீம் எஸ். பி. கிடையாது.

(முற்பகல் 10-30)

அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே செய்கிறது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் அவர்கள் பாராமுகமாக இருந்திருக்கலாம். இப்படிச் செய்ததின் காரணத்தினால் மக்கள் பல மாதிரிப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் முஸ்லீம்களுக்கு அதிப்படியான சலுகை செய்வதில்லை. முஸ்லீம்கள், நபிநாயகம் அவர்கள் பேரில் ஆர். எஸ். எஸ். மிகுந்த தாக்குதல் கொண்டு வந்தால் கூட அவர்கள் பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவிலையென்று எல்லாம் பேசிக் கொள்கிறார்கள், எனக்கு தகவல் வருகிறது. சமீபத்திலே முத்துப்பேட்டையிலே ஆர். எஸ். எஸ். சேர்ந்து—அங்கே ஒரு தர்க்கா இருக்கிறது—அந்த தர்க்காவை அட்டாக் செய்து அந்த காம்ப்வுண்டு வாலை சேதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பல விண்ணப்பங்கள் தந்திருக்கிறார்கள். பல பேர்கள் பேசியிருப்பதாகவும் என்னிடம் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. யார் செய்தாலும் சரி, எங்காவது அப்படிப்பட்ட இன்சைட்மென்ட் செய்தாலும் அது இந்துவோ முஸ்லீமோ, கிறித்துவரோ யார் செய்தாலும் சட்டத்திற்குட்பட்ட முறையில் என்ன தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டுமோ அதை விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால்

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்) [1984 பிப்ரவரி 21]

பாராமுகமாக இருந்து ஆர். எஸ். எஸ். வளர்ந்துவிட்டால் அது தும்பைவிட்டு வாலைப்பிடிப்பதாக ஆகிவிடும். ஒரு பெரிய வேலையாகிவிடும். பிறகு அதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். இன்றைக்கு பஞ்சாபில் என்ன நிலை என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்துஸ் வெர்சஸ் சீக்ஸ் பெரிய நிலையாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி நிலைக்கு ஏற்தவாறு தடுப்போமானால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய ஸ்டேட், எந்த விதமான கம்யூனல் டென்ஷனோ அல்லது டிரபிளோ பல நாற்றாண்டுகளாக இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. இங்கே இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும், கிறித்துவர்களும் சொந்த அண்ணன் தம்பிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே இப்போது ஆர். எஸ். எஸ். இந்து முன்னேற்ற சங்கம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் தவறு, அதைக் கண்காணித்து ஒடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற வருஷம் நான் ஸ்ரீநகரில் இருந்தபோது காலஞ்சென்ற டாக்டர் அப்துல்லா அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். ஏன் உங்கள் ஊரில் எப்போதும் இருந்ததில்லை. அதுவும் இப்போது திரு. எம்.ஜி.ஆர். தலைமையில் இருக்கிறபோது இந்த மாதிரி கஷ்டம் வந்திருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. ஏன் என்று கேட்டார்கள். இவ்வளவு காலம் கிடையாது. ஏதோ நடந்துவிட்டது. கன்வர்ஷன் நடந்துவிட்டது. அந்த மாதிரி டென்ஷன் வராமல் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் ஆர். எஸ். எஸ். இங்கே இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். ஆம், இப்போதுதான் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னேன். அவர்கள் ஒஹோ, அதைப்பற்றி அறிகிறேன். அப்படியானால் அதைத் தடுக்கும்படி நான் சொன்னதாக முதலமைச்சரிடம் சொல்லும்படி சொன்னார்கள். தயவுசெய்து உடனடியாக இதை ஸ்டாப் செய்யுங்கள். முஸ்லீம்கள் யார் தவறு செய்தாலும் அவர்களை நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டும். அதற்குக் நான் வக்காலத்து வாங்கவில்லை. கம்யூனல் டென்ஷன் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எந்த அடிப்படையிலும் வரக்கூடாது என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அது வந்தால் சுமுகமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் எக்சஸ் பற்றி இங்கே பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். ஒரு வகையில் நாம் அதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு பல லெட்டர்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு இன்ஸ்டன்சஸ் எனக்குத் தெரியும். ஒரு பெரிய தொழிலதிபர் வடநாட்டுத் தொழிலதிபர் அவரை ராத்திரி 12 மணிக்கு அவருடைய கட்டடத்திற்குள் சென்று அவரையும் சிப்பந்திகளையும் அடித்து தாக்கி பண்டையை உடைத்து, கை பிராக்சர் ஆகி இந்த மாதிரி செய்திருக்கிறார்கள். மறுநாள் காலை எனக்கு தகவல் கிடைத்தது. அதைப்பற்றி நான் சொன்னேன். விசாரணை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களிடம் 75 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஸ்டாக் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். எல்லா சிப்பந்திகளையும் ஸ்டேஷனுக்குக்

1984 பிப்ரவரி 21]

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அதைப் பற்றி லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார்கள் கமிஷனுக்கு. ஒரு சிப்பந்திகூட கிடையாது. என்ன காரணம் என்றால் ஒரு சிறிய காரணம் என்று நான்கேள்விப்பட்டேன். ஏதோ அவருடைய குக் மிஸ்-பிகேவ் செய்ததன் என்பதற்காக அங்கே உள்ள சிப்பந்திகளுக்கும் அவனுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு, அதனால் அந்த மாதிரி நடந்தது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிமுறை வேண்டாமா? அதற்காக அந்த ஓனரை மேலே இருந்தவரை கூப்பிட்டு நடு இரவில் அடித்து, உதைத்து இதை எல்லாம் செய்து எல்லோரையும் போலீஸுடேஷனுக்கு கொண்டு செல்வது. என்றால் இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிமுறை வேண்டாமா? அவசியம் இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள்—போலீஸ் போர்ட்டோலியோ அவர் கையில்தான் இருக்கிறது—இதை கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்த மாதிரி செய்ததற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது அவருடைய பொறுப்பு என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வெஸ்ட்டர்ன் கண்டிரிஸ்க்கு சென்று பாருங்கள். அங்கே போலீஸ்காரர்களும் பொது மக்களும் நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கே போலீஸ்காரர்கள் பொதுமக்களை எணியிகளாக நடத்துகிறார்கள், பார்க்கிறார்கள். அது மிகவும் தவறு. போலீஸ்காரர்கள் பொதுமக்களுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமே தவிர அதற்கு நேர்விரோதமாக செய்யக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகளுக்கு தேர்தல் பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வருகின்ற ஏப்ரல் கடைசியிலாவது தேர்தல்கள் நடக்க வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன். காரணம் வேலைகள் எல்லாம் அள்ளிவு மோசமாக இருக்கின்றன. என்னுடைய நண்பர் அமைச்சர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். அவசியம் தேர்தல்களை நடத்துவார்கள் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

What about the Corporation? Why have you left the Corporation? You do not have consideration for Madras City.

சிட்டி பற்றி உங்களுக்கு எந்தவிதமான நல்ல அபிப்பிராயமும் இல்லையா? முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற வாரம் ஏற்பட்ட மழையின் காரணமாக அந்த இடங்களை பார்வையிட சென்றிருந்தார்கள் என்றும், முழங்கால்வரை தண்ணீர் உள்ள இடங்களில் நடந்து சென்று பார்வையிட்டார்கள் என்றும் போட்டோக்கள் எல்லாம் வந்து இருந்தன. நான் அவைகளைப் பார்த்தேன். ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நான் பல முறை அவரை வேண்டி விரும்புகிறேன் என்னுடன் வாருங்கள் ஒரு நாளைக்கு, இரண்டு டிவிஷன்களை ஜீப்பிலாவது நடந்தாவது போய்ப் பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்த்தால் என்ன மாதிரி இந்த சிட்டி இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள் என்று நான் சொன்னேன். நான் ஒரு தடவை பேசும்போது சிட்டி நகரமாக

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்) [1984 பிப்ரவரி 21]

இல்லாமல் நரகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் சொன்னதற்குக் காரணம் அந்த மாதிரிதான் சிட்டி இருக்கிறது என்பது என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் அல்ல பல தொகுதிகளுக்கு நான் சென்று பார்த்து இருக்கிறேன். 10 நாட்கள் 15 நாட்கள் வரையில் கூட அங்கே சுத்தம் செய்வது கிடையாது. தெருக்களில் லைட்டுகள் எரிவது கிடையாது. ரோடுகள் உடைந்தால் அதை உடனடியாக சரி செய்வது கிடையாது. கக்கூலை சரியாக வாருவது இல்லை. சுத்தம் இல்லை. இந்த மாதிரி இருந்தால் எப்படி இந்த நகரம் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்.

உலக வங்கி அதிகாரிகளைப் பார்த்து பேசும்போது நான் கேட்டேன். டெல்லி மாநகரம் இருப்பது போல் இந்த சென்னை மாநகரம் இருக்க வேண்டும். அதற்காக நீங்கள் எங்களுக்கு 100 கோடி ரூபாய் பணம் கொடுங்கள் என்று நான் ஒரு மகஜர் கொடுத்து இருக்கிறேன். அவர்கள் சிரித்தார்கள். ஏன் சிரிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். உங்களிடம் பட்ஜெட் 1,700 கோடிக்கு மேல் இருக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அதில் நீங்கள் செய்யாமல் எங்களிடம் கேட்கிறீர்களே என்றார்கள். அதற்கு நான் சொன்னேன், நீங்கள் கொடுங்கள் பின்னால் நாங்கள் வருவாயை பெற்று கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னேன். 22 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆக்ட்சுவலாக கார்ப்பரேஷன் மூலம் 22 கோடி ரூபாய் வருவாயாக இருக்கலாம். ஆனால் உங்களுடைய மோட்டார் வெகிகல்ஸ் மூலம் வருவாய் 83 கோடி ரூபாய் என்று போன வருடம் பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டில் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அது இந்த வருடம் சற்று ஏறக்குறைய 100 கோடிக்கு போய் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மோட்டார்கள் எல்லாம் இந்த சிட்டி ரோடுகளை உபயோகப்படுத்தவில்லையா? ஏன் அதிலிருந்து 10 கோடி ரூபாயை அரசு கொடுக்கக்கூடாது. இந்த மாதிரி பல கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் அவசியம் இந்த சிட்டியை மேன்மை உடைய சிட்டியாக, அழகான சிட்டியாக, நல்ல சுகாதாரமுள்ள சிட்டியாக கொண்டுவர முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் கூட இதற்கு ஒரு நாவல் ஸ்கீமை தீட்டி வைத்து இருக்கிறேன். 150 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன இந்த சிட்டியில். இப்போது இருக்கும் ஸ்டாப்புகளுக்கு மேல் மெற்கொண்டு ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் 100 பேர்களை ரெக்குரூட் செய்தால் 15 ஆயிரம் பேர் வரும். காலையில் 4 மணி நேரம் மாலையில் 4 மணி நேரம். அவர்கள் வேலை செய்தால் எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லாமல் தொடர்ந்து அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும்.

They must have dignity in labour. I do not think they will try to say that it is below their dignity to sweep or to remove the garbages and put it into the cart.

1984 பிப்ரவரி 21] (திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

நான் சில வாரங்களுக்கு முன்பு வெளி தேசங்களுக்குச் சென்று இருந்தபோது அங்கே காலை 6 மணிக்கே வந்து வெளியே என்ன என்ன அசுத்தங்கள் இருக்கிறதோ அவைகளை எல்லாம் பெருக்கிவிட்டு போய்விடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

அங்கே இம்மாதிரி இல்லை, வீட்டிலேயே என்னென்ன அசுத்தங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை பிளாஸ்டிக் பைகளில் போட்டு வெளியே வைத்து விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதை இவர்கள் வந்து எடுத்துச் செல்கிறார்கள். இருந்தாலும் வெளியிலே உள்ள அசுத்தங்களையும் சுத்தம் செய்து விடுகிறார்கள். இங்கேயும் அதே மாதிரி செய்யலாம். இதற்கெல்லாம் டிரஸ் கொடுத்து, சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களைக் கொடுத்துச் செய்தாலும்கூட ஒரு கோடி ரூபாய் வருஷத்திற்குள் வருவது இல்லை. எனவே, இதை அவசியம் செய்யலாம்.

It is one crore for a year, not two crores. You can give me the authority and I will do it. I want the city to be the most beautiful city in the whole country.

நீங்கள் பிச்சை மட்டும் சுத்தம் செய்தால் போதாது. ஒரு நாளைக்கு மூன்று மைல்கள் நடக்கிறேன். அங்கே மட்டும் துப்புரவைச் செய்து விட்டால் போதாது, அங்கே மட்டும் அதிகமான ஆட்களைப் போடுச் செய்து விட்டால் போதாது. அங்கிருந்து கால்பர்லாங் தூரம் உள்ளே சென்று நடுக்குப்பம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் ஒரே துர் வாடை வீசும். அங்கே சுகாதாரம் எப்படியிருக்க முடியும்? இப்படியிருந்தால் சுகாதாரம் வரவே வராது. சத்துணவு திட்டத்திற்குப் போட்டிருப்பதைப்போல இதற்கும் ஒரு ஸ்கீமைப் போட முடியாதா? அரசாங்கம் போடலாம் என்று நினைத்தால் அந்த ஸ்கீமை அவசியம் போட முடியும், எப்பொழுது தேர்தலை வைக்கப் போகிறீர்கள்? அதையும் சொல்லவில்லை. இந்த வருடத்திற்கு முன் இது வரது என்றுதான் தெரிகிறது. எனவே, அதற்காக இம்மாதிரி ஒரு ஸ்கீமைப் போடுங்கள். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. கேபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சர் கொஞ்சம் இருக்கலாம். மாடுகள் வாங்குவது வண்டிகள் வாங்குவது, லாரிகள் வாங்குவது போன்ற இதற்காகச் செலவுகள் இருக்கலாம். இதையெல்லாம் செய்யாமல் இருந்தால் நிலைமை மிகவும் மோசம கப் போய்விடும்.

அமைச்சரவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வந்தார்கள். நேராகத் திருவல்லிக்கேணி மார்க்கெட்டிலே போய் இறக்கினேன். கேட்டுப் பாருங்கள். எத்தனை நாட்கள் மூக்கைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று தெரியும். அதே மார்க்கெட்டில்தான் எல்லாக் காய்கறிகளையும் வாங்க வேண்டும், பதார்த்தங்களை வாங்க வேண்டும், நான்-வெஜிடேரியன் ஃபுட் வாங்க வேண்டும். அந்த மார்க்கெட்டிற்குள்ளே போக முடியவில்லை, கால் வைக்க முடிய வில்லை.

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்) [1984 பிப்ரவரி 21]

அமைச்சரவர்கள் 15, 20 தெருக்களுக்கு ஒன்றரை மணி நேரம், இரண்டு மணி நேரம் நடந்து வந்தார்கள். ஆபீசர்களும் வந்தார்கள். ஆனால் பலன் என்ன? கண்ட பலன் ஒன்றுமில்லை. வந்தார்கள், போனார்கள். தீர்ந்து போய் விட்டது. ஏழெட்டு முறை கரஸ்பான்டென்ஸ் செய்தேன். கவனிக்கிறோம். சீக்கிரத்தில் அதைக் கவனிக்கிறோம் என்று பதில் சொன்னார்களே தவிர, கவனித்தோம், இந்த நடவடிக்கையை முடித்தோம் என்று பதில் வரவில்லை.

ஆனால் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். இந்த வறட்சிக் காலத்தில் கடலோரத்தில் நிறையக் கிணறுகளைப் போட்டோம். அதற்கு அப்பொழுது மெட்ரோபரலிட்டன் தலைவராக இருந்த மிஸ்டர் திவான் முகமது அவர்கள் மிகவும் உதவியாக இருந்தார்கள். இங்கே மட்டுமல்ல, சிட்டி முழுவதும் எங்கெங்கே இம்மாதிரி கோரிக்கைகள் வந்தனவோ அங்கெல்லாம் செய்தார்கள். கடலுக்கு 15 அடிக்குப் பக்கத்தில் எட்டு அடிக்குக் கீழே நல்ல தண்ணீர் கிடைத்தது, அதனால் கிட்டத்தட்ட 20 கிணறுகளைப் போட்டோம், எட்டு அடிக்குக் கீழே ஒன்பது அடி, பத்து அடி என்று போனால் அங்கே உப்பு தண்ணீர் வருகிறது. இம்மாதிரி கிணறுகளைக் கண்ணகி சிலையிலிருந்து லைட்ஹவுஸ் வரையில் 20, 26 கிணறுகளைத் தோண்டி, கட்டிடம் கட்டினார்கள். லைட்கூட போட்டார்கள். அதுதான் எவ்வளவோ தண்ணீர் பஞ்சம் வந்தாலும்கூட அந்தப் பகுதியில் இருந்தவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்தது. இம்மாதிரி நடக்கக் கூடிய ஆபீசர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, பயன்படுத்தாமல் இருந்தால், ஸ்கீமைக் கொடுக்காமல் இருந்தால், உதவி கொடுக்காமல் இருந்தால் அது நம்முடைய குறைபாடு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த சிட்டி டிவிஷனை அவசியம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். ஒரு கமிட்டி போடுங்கள். சிட்டியில் உள்ள எம்.எல்.ஏக்களையும் பழைய எஞ்சினியர்களையும், டாக்டர்களையும், சோஷியல் ஓர்க்கர்களையும் அந்தக் கமிட்டியில் போடுங்கள். இம்மாதிரி 50, 60 பேர்களைக் கொண்ட கமிட்டியைப் போட்டு அதிகாரத்தையும் கொடுத்து, இம்மாதிரி செய்தால் அவசியம் இதைச் செய்ய முடியும்.

60 இலட்சம் குழந்தைகளுக்காக மையங்களை வைத்து சோறு போடுகிறீர்கள். ஆகவே இது ஒன்றும் பிரமாதமான காரியம் இல்லை. எனவே இதையும் நீங்கள் செய்ய முடியும். ஆனால் செய்வீர்களா என்பதைத்தான் என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து லிட்டர் ஃபிரீ சோன் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எங்கே லிட்டர் ஃபிரீ சோன் இருந்தாலும் துரிதமான

1984 பிப்ரவரி 21] (திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

நடவடிக்கைகள் எடுக்காததன் காரணத்தால் அவை சரியான பயனைத் தரவில்லை. புதிதாக வந்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு நிறைய ஃபெசிலிட்டிஸ் வேண்டும்.

You must give all the infra-structural facilities.

அப்படி இருந்தால்தான் அது மிகவும் வெற்றிகரமாக நடக்கும். அப்போதுதான் அது நல்ல பலனாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆணைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ட்ரிங்கிங் வாட்டர் பெசிலிட்டிஸ் நிறைய அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள்.

I come from a Village. I go to my village as and when necessary.

அது ஒரு ஊராட்சி. அங்கே எந்த பெசிலிட்டிசும் இல்லை. இதுவரை செய்யப்படவில்லை. 10, 12 வருஷமாக அந்த ஊராட்சி கூட சரிவர நடப்பது இல்லை. இம்மாதிரி எங்கெங்கே டிரிங்கிங் வாட்டர் ஃபெசிலிட்டிஸ் இல்லையோ அவற்றை அந்தந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் மூலம் நீங்கள் கண்காணித்து அவசியம் அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே இதுவரை வந்த வருவாய் எவ்வளவு என்பதுபற்றிச் சொல்லி இருக்கவேண்டும். அதுபற்றிச் சொல்லாதது குறித்து நான் வருத்தப்படுகிறேன். முக்கியமாக நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருவாய்சேஸ்ஸ்டார்க்ஸ் தான். அது சென்ற வருஷம் 200 கோடிக்கு மேல் வந்திருக்கின்றது என்று மதிப்பீடு செய்திருக்கிறோம். இப்போது அதற்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட 10 மாதங்களுக்கு மேல் ஆகி விட்டது. எனவே இப்போதுள்ள நிலைமையையும் நமக்கு நன்கு விளக்கமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படித் தெரிந்தால்தான் ஃபார் தி ஹேட்ஸ் ஸ்டேட் என்னைன்ன பெரிய பணிகளை நாம் செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர முடியும். எனவே 10 மாதங்கள் ஆகிவிட்டதன் காரணத்தால் அதைப்பற்றி இப்போது ஆளுநர் உரையிலே சொல்லி இருக்கலாம். வ்வாறு சொல்லாமல் பட்ஜெட் உரையிலே அமைப்பதற்குச் சொல்லலாம் என்று இருந்து விட்டு வெறும் கஷ்டம், நஷ்டம் ஏற்பட்டதை மட்டும் அவர்கள் சொல்லார்களானால் அது தவறு. மக்கள் அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்வார்கள். எனவே எந்தெந்த இடங்களிலும் எவ்வளவு வருமானம் சந்தேகக்குறைய வந்திருக்கின்றது; எவ்வளவு வரப்போகின்றது என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் சொன்னால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்) [1984 பிப்ரவரி 21]

அடுத்து டிரேடர்ஸ் மிசவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல் டிரேடர்ஸ் மிசவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோல் விலை ஏறிவிட்டதன் காரணத்தால் மேலும் விலை ஏறும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது மூன்று இடங்களிலிருந்து அதாவது கல்கத்தா, ஹால்டியா, ஓரிசா மாநிலத்திலுள்ள பரதிப் போன்ற இடங்களிலிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு 2 இலட்சம் டன் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. இந்த இடங்களிலிருந்து குறைந்தது 5 இலட்சம் டன் மாதம் ஒன்றுக்கு வந்துகொண்டே இருக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்து இருக்க வேண்டும். அதற்காகவென்றே ஒரு கப்பலை நீங்கள் வாங்கப் போகிறீர்களோ அல்லது காங்கிளிட்மீர்களோ தெரியவில்லை. அதுபற்றி பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், ஜப்பான் கப்பலை 31 கோடி ரூபாயில் வாங்குவதாக முதலிலே எஸ்டிமேட் போட்டிருந்தீர்கள். இப்போது 21 கோடி ரூபாய்க்கு நீங்கள் வாங்கியிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். காரணம் 10 கோடியினை சேமித்து இருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒரு கப்பல், 2 கப்பல் என்று வைத்து நடத்தினால்—

I wish you all success. I know something of this shipping industry with which I am connected for the last 35 to 40 years—அதை நன்றாக நடத்த வேண்டும். அதைவிட நீங்கள் சார்டர் பண்ணி நடத்துவீர்களானால் அதில் ஒரு முழு வெற்றி அடையலாம். 50 கப்பல்கள், 60 கப்பல்கள் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது அவற்றை எல்லாம் விற்றுவிட்டு, வியாபாரத்திற்கு சார்டர் செய்துகொள்கிறார்கள். அதாவது வாயேஜ் சார்டர்—இங்கேயிருந்து இந்தத் துறைமுகத்திற்கு என்று டைம் சார்டர், 3 மாதத்திற்கு, 6 மாதத்திற்கு என்று சார்டர் செய்து கொள்கிறார்கள். அதைவிட்டுவிட்டு நீங்கள் இந்த மாதிரி பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்தால், அது ரொம்பவும் ரிஸ்க்—100%, 120% திறமை உள்ளவர் அதை நடத்தினாலொழிய அது சரியாக வராது என்பதை நான் முன்கூட்டியே உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

ஒரு வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று திட்டம் கொண்டு வந்தீர்கள். நான் இப்பொழுது மெட்ராஸ் சிட்டியை கிளின் செய்வதற்காக கொடுத்த ஸ்கீம்படி, கிட்டத்தட்ட 16,000, 17,000 பேர்கள் மாதத்திற்கு எம்ப்ளாய்மென்ட் பெறலாம். இங்கே ஆரம்பித்து, அது சர்வர செய்வதைப் பார்த்துவிட்டு, எல்லா கார்ப்பரேஷன்களுக்கும் அதை நீங்கள் கொண்டு போலீர்களேயானால் இலட்சக்கணக்கான படித்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும் வேலை தரலாம். என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 400 தரவேண்டும். அப்பொழுது தான் அந்த ஆள் நம்மிடத்திலே தங்கி இருப்பான். அதை விட்டுவிட்டு, ரூ. 150, ரூ. 200 என்று வைத்தால், இதை பேசிக்காக வைத்துக் கொண்டு எல்லா இடங்களுக்கும் போகப்

1984 பிப்ரவரி 21] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

அவன் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பான். இதை நீங்கள் ஆரம்பியுங்கள். அப்படியென்றால் இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கும்போது எவ்வளவு பொருளாதார நிலை உயருகிறது? வாழ்க்கைக்கு வேண்டியதை எல்லாம் அவர்கள் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். புரடக்ஷன் அதிகமாகிறது. ரா மெட்ரிரியல்ஸ் அதிகமாகிறது. இந்த மாதிரிதான் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியை நாம் பெறுவோம். முக்கியமாக இதை அரசாங்கம் அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று நா... கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசி கொள்முதலை சிவில் சப்ளைஸ் மூலமாக நீங்கள் நடத்துகிறீர்கள். இலட்சக்கணக்கான டன் அரிசியை வாங்குகிறீர்கள். அதில் நீங்கள் வெற்றிகண்டிருந்தாலும்கூட பல கம்பினெயின்ட்ஸ் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நேற்று கூட மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது, ரூ.1- $\frac{1}{2}$ -க்கு எனக்கு எங்குமே அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். சில சமயங்களில் பழுப்பு நிற அரிசி விற்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்றே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூ. 120 கோடிக்கு மேல் நீங்கள் ஒவர்டிராப்ட் வாங்கியிருப்பதாக பேப்பரில் பார்த்து

I am concerned about it. I have no regret for it.

இந்த நிலை வரும் என்று 8 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் போகிற போக்கில் அவசியம் ஒவர்டிராப்ட் வாங்கித்தான் நீங்கள் ஆட்சியைக் கொண்டு செல்ல முடியும் என்று எனக்குத் தெரியும்.

I would like to suggest that there should be a complete re-organisation of the financial position of our State.

மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணமும் நம்முடைய பணமும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 4,900 கோடி ரூபாயை நாம் கையாள்கிறோம். நான் வெளி ஊர்களுக்குப் போகும்போதெல்லாம் என்னுடைய பிஸினஸ் பிரன்ட்ஸிடம் எல்லாம் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தேன். நாங்கள் ஒவர்டிராப்ட் வாங்குவதே இல்லை. வாங்க மாட்டோம் என்று சொன்னேன். இப்பொழுது என்னை ஒரு பெரிய தொழில் அதிபர் டெல்லியில் கேட்டார், என்ன, ரூ. 120 கோடிக்குமேல் வாங்கியிருக்கிறீர்களே, என்று. அதற்கு மேல் போனாலும் ஆச்சரியப்படுவதில்லை என்று நான் சொன்னேன். என்ன காரணம் என்றால், தாங்கமுடியாத வறட்சி, தாங்க முடியாத வெள்ளம், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வருவதற்கு முன்னால் நாங்கள் பணம் போட வேண்டியிருந்தது. அதனால் அரசு வாங்கினால் உடனே கொடுத்துவிடுவார்கள் ஒவர்டிராப்ட் என்பது நிலையானது அல்ல, பணம் வாங்குகிறோம், உருப்பிக்

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்] [1984 பிப்ரவரி 21]

கொடுக்கிறோம், என்று சொன்னேன் நீங்கள் பட்ஜெட்டை பிளான்ஷியல் எக்ஸ்ப்ளென்டென்ஸ் வைத்து, கம்ப்ளீட்டாக ஸ்டடி பண்ணி, எந்த எந்த இலாகாவிற்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பார்ப்பீர்களானால், அவசியம் ஓவர் டிராப்டை அவாய்ட் பண்ணலாம். நான் சேர்மன் ஆப் தி பிளான்ஸ் கமிட்டி என்ற நிலையில் சில விஷயங்களை அறிந்து மிகவும் திடுக்கிட்டேன் பட்ஜெட் லேபர்ஸ் ஆகுமோ என்று எண்ணி சில டிராப்ட் மெண்ட்களில் லட்சக்கணக்கான பணத்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இது ஒரு தவறான முறை. நான் ஏன் அந்த மாதிரி வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். ஒர்க் இஸ் இன் புராக்ரஸ், ஆகவே லாபஸ் ஆகிவிட்டால் பணம் உரும்பவும் வராது என்று சொன்னார்கள். அது சரியான கொள்கை அல்ல. லட்சக்கணக்கான ரூபாயை வாங்கி வைத்துக் கொள்வது சரியான முறை அல்ல. அதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து சரியான முறையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரும் அப்படி பணத்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்தமாதிரி போட்ட எஸ்டிமேட்டைப் பார்த்தால் குறைந்தது டிராடிக்கணக்கான ரூபாய் வரும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதுபற்றி கூட ஒரு குறிப்பை கேட்டிருக்கிறேன். அது இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. இது குறித்து அரசு சரியான முறையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அன்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேதகு ஆளுநர் உரையின்மீது தங்களது பயன்மிகு கருத்துக்களைச் சொல்கிற நேரத்திலே இந்த அரசைப் பற்றி, அரசு சிறுபான்மை இனத்திற்குச் செய்து வருகிற பணிகளைப் பற்றி தங்களது ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே என்னுடைய ஒரு நிலையையும் விளக்கத்தையும் இந்த மேலாண்சபைக்கும், அதன் வாயிலாக தமிழக மக்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டியது எனது கடப்பாடு என்று கருதுகிறேன். எங்கள் இனிய தலைவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு சிறுபான்மை மக்களுக்கு குறிப்பாக இஸ்லாமிய பெருமக்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்றும், இன்று அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்களோ என்ற உணர்வுகளை அந்தப் பொருள்படும்படி, அந்த வகையில் மக்கள் எண்ணும்படியாக அவர்கள் சில உணர்வுகளை வெளியிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த அனுபவம் படைத்தவர்கள். பொது வாழ்க்கையில் நீண்ட நெடுநாட்களாக நின்று, நிலைத்த பெருமைக்குச் சொந்தக்காரர். அதுமட்டுமல்ல. சென்னை திருநகரத்தில் நீண்ட நெடுநாட்களாக இருந்த பொதுப்பணி ஆற்றி வருகிற நல்ல இதயம் படைத்தவர்கள்.

1984 பிப்ரவரி 21]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

அவர்களிடமிருந்து இந்தக் கருத்தை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. குறிப்பாக அவர்கள் இஸ்லாமிய மக்களுக்கு எங்கள் இனிய தலைவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதற்கு உரிய நேரத்திலே எங்களுடைய மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தக்க விளக்கத்தை அளிக்க இருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்ல வேண்டிய கடப்பாடு இருக்கிறதாலே இந்த கண்ணியமிக்க சபைக்கும், அதன் வழியாக நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

இங்கே பணியாற்றுவதற்கு என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கும் ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் கணிசமான அளவில் பாசம் மிக்க இஸ்லாமிய மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்ற மெய்யான உண்மையை உலகமெல்லாம் அறிந்து இருக்கிறது. அந்த இஸ்லாமிய மக்களுக்கு கடந்த நான்காண்டுகளில் என்னென்ன வகைகளில் நாங்கள் உதவி செய்து இருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்து தொகுதியில் இருப்பதால் நன்றாக அறிவார்கள்.

சென்னைத் திருநகரில் அமீர்மகால் என்ற இடத்திற்கு அருகில் உசேன் நகர் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கே இஸ்லாமிய மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே 115 குடும்பங்கள் பல ஆண்டுக் காலமாக குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு அவர்களுக்கு அந்த நிலம் உரிமையில்லாமலும், ஒரு பாதுகாப்பற்ற நிலையிலும் வாழ்ந்து கொண்டு வந்தார்கள். கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகத் தான் அந்த 115 இஸ்லாமிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்த நிலத்தைப் பட்டா செய்து உரிமையாக்கி, சொந்தமாக்கி, அவர்களுக்கு சொந்த வீடுகள் அங்கே கட்டிக்கொடுப்பதற்கு உலக வங்கியிடமிருந்து பெற்ற நிதி வசதியைக் கொண்டு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 3,500 ரூபாய் என்ற வகையில் ஏறத்தாழ 4 லட்சம் ரூபாய் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு மட்டும், அந்த உசேன் நகர் பகுதியில் உள்ள 115 இஸ்லாமியக் குடும்பத்தினருக்கு மட்டும் உதவி கிடைக்கின்ற வகையில் அந்த மக்கள் தங்கள் சொந்த நிலங்களிலேயே வாழும் அற்புதமான காரியத்தை எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, தமிழ்நாட்டில் உள்ள உலாமாக்களுக்கு பென்ஷன் அளிக்கும் திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்து, அதன் மூலம் இஸ்லாமிய சமுதாயப் பணிக்காக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களுக்கு ஓய்வு பெற்ற பின்பு வாழ வழி வேண்டும். அவர்கள் 60-70 ஆண்டு காலம் சமயப் பணி செய்து விட்ட பிறகு, அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒரு குதாப்தமாக ஆகிவிடக்கூடாது, பற்றுக் கோடாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1984 பிப்ரவரி 21]

காக மாதம் தோறும் ரூ. 250 என்ற வகையில் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 15 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு இதற்காக செலவு செய்யும் அளவிற்கு நாங்கள் உலா மாக்களுக்கு ஓய்வூதியத் திட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லி முடித்தபின் விளக்கம் கேட்கலாம். (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது கிளாரிபிகேஷன்கேட்பது அனுமதிப் பதற்கு இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசி முடித்த பிறகு வேண்டுமானால் கேட்கக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : அந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 7 மெளலானாக்கள் அந்த வசதியை, அந்த வாய்ப்பை, அந்தப் பயனை ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி தமிழ்நாட்டில் உள்ள 234 தொகுதிகளிலும் உள்ள மெளலானாக்களுக்கு இந்த வசதி வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இங்கே நானும் ஒரு தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற காரணத்தால் எனக்குத் தெரிந்த தகவலை இந்தச் சபையில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 7 மெளலானாக்கள் ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் மட்டும் அந்தப் பயனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி ஏழை எளிய முஸ்லீம்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு பல்வேறு நன்மைகளை கடந்த நான்காண்டுகாலமாக சிந்தித்து செயல்படுத்து வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அன்பும் அருளும் தான் காரணம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசேப் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், நான் பேசும்போது சொன்னது தமிழகம் முழுதையும் எடுத்துக் கொண்டு சொன்னேன். தமிழ்நாட்டில் 18-19 டிஸ்டிரிக்ட்ஸ் இருக்கின்றன. ஒரு டிஸ்டிரிக்டிற்கு கூட முஸ்லீம் கலெக்டர் இல்லை. ஒரு டிஸ்டிரிக்டிற்குக் கூட எஸ். பி. இல்லை என்று சொன்னேன். அதைச் சரிசெய்யவேண்டும். அப்படி இல்லாததை என்னிடத்தில் பலபேர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் அந்த சமுதாயத்தில் தகுந்த திறமையுள்ள சுறுகறுப்பான ஆபீசர்ஸ் இல்லையா? ஏன் போடவில்லை? ஏன் செய்யவில்லை? என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உறஜ் கமிட்டிக்கு ஒரு இடம் வழங்கப்பட்டது. அந்தத் கூட்டிடம் ஆரம்பம் செய்வதற்கு முன்பு அதை ஏதோ சில பேர் அதைப் பற்றி புகார் செய்த காரணத்தால் நிறுத்திவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு உடனே அரசாங்கம் மாற்று இடம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதைக் கொடுப்பதில் தாமதம்

1984 பிப்ரவரி 21] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

ஏற்படுகிறது. இந்த வருஷம் உறஜ் யாத்திரை போகிறவர்கள் சென்னையிலிருந்து போவதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு, சென்னையிலிருந்து போகப்போகிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த வகையில் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும்.

எனது அருமை நண்பர் மாண்புமிகு கே. ஏ. கே. அவர்கள் உலாமாக்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கிறோம், முஸ்லீம்களுக்கு நிறையச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், மிகவும் நன்றி.

I am indebted to this Government. I am one of those who appreciate what this Government has done. But at the same time I will certainly say what this Government has not done and what are all the things to be done by the Government.

என்னுடைய தொகுதியில் 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பு தீவிபத்து ஏற்பட்டது. ஒரு மணி நேரத்திற்குள் 375 குடிசைகள் எரிந்து சாம்பலாகி, கரியாகி, நாசமாகிவிட்டன. பலமுறை நான் அது பற்றி சொல்லி வந்தும் கூட இன்று வரையில் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆனால் உடனடியாக குடிசைக்கு 200 ரூபாயோ, 250 ரூபாயோ கொடுத்தார்கள். அதை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று குடிசைமாற்று வாரியத் தலைவரைக் கேட்டிருக்கிறேன். அவரிடமிருந்து இன்னும் எனக்கு பதில் வரவில்லை. என்னுடைய கஷ்டம் எல்லாம் நான் கடிதம் எழுதினால் யாரும் பதில் எழுதமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஒரே ஒருவர் மட்டும், அதாவது டி. ஜி. பி. மட்டும் பதில் எழுதுகிறார். மற்ற அதிகாரிகள் யாரும் பதில் எழுதமாட்டேன் என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் 900 குடும்பங்கள் தெருவில் நிற்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய கஷ்டத்தைத்தான் நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன். அது அல்லாமல் இந்த சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் செய்ததற்கு, கொடுத்ததற்கு நன்றி. மேலும் செய்யாதவைகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு வைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் பேரில் இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள பொறுப்புமிக்க உறுப்பினர்கள் தங்கள் நாட்டுக் கடமையை நிறைவேற்றும் வகையில் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாற்றுக் கருத்தானாலும் சரி, எதிர் கருத்தானாலும் சரி, பாராட்டுக் கருத்தானாலும் சரி, கருத்துக்களைத் தெரிவித்த அத்தனை பேர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

இதுவரையில் ஆளுநர் உரையைப்பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள் “ஏதோ உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை” என்பார்கள், “தற்காக இந்த அறிக்கை என்பார்கள், ஏதோ அரசு எழுதிக் கொடுத்ததை படித்துவிட்டுப் போகிறார் என்பார்கள். அது எல்லாம் இல்லாமல் சிலர் வேறு மாதிரியான கருத்துக்களை முதலிலே வைத்து, மிகவும் ஒரு முக்கியமான இடத்தைக் குறிப்பிட்டு, அந்த இடத்தை திரும்பத் திரும்பப் பேசவேண்டிய வகையிலே எடுத்து வைத்திருக்கிற அந்த இடத்தை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அப்படி தகுதியான ஒரு இடத்தை இந்த ஆளுநர் உரையில் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லும்போது எனக்கு மன நிறைவு ஏற்படுகிறது என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்வது என் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார், “ஒப்பாரி வைத்திருக்கிறது” என்று. ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார், “இது தேர்தல் அறிக்கையாக இருக்கிறது” என்று. இந்த இரண்டும் போதும் அங்கும் இங்கும் என்ற முறையில் ஒரு அரசினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு, தேர்தல் அறிக்கை போல் ஒரு ஆளுநர் உரையை அளித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது உச்சக்கட்டம். ஒப்பாரி மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னால் ரொம்ப துக்க கரமான கட்டம். அந்த இரண்டு கட்டத்திற்கும் இடையே எத்தனையோ கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. குறைகளைச் சொல்வதற்கு ஒரு காரணத்தை சிருஷ்டித்துக் கொண்டு அதற்கு விளக்கத்தையும் ஆதாரத்தையும் தேடியிருக்கிறார்கள் சிலர். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் தேர்தலிலே என்னென்ன சொன்னோமோ அதை நிறைவேற்றுவதற்கு என்னென்ன வழி என்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் திட்டத்தைத் தீட்டி, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆளுநர் மூலமாக கொள்கையைச் சொல்லி, அதை நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு நாங்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எல்லோரும் அப்படித்தான் செய்வார்கள். இது இயற்கை.

(முற்பகல் 11-10)

நாங்கள் புதுமையாகச் செய்வதில்லை. இதை நான் சொல்வது—என்ன காரணத்தாலோ எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை சில உறுப்பினர்களுக்கு, மாண்புமிகு அறிவார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு. ஒப்பாரியாகவும் இருந்திருக்கிறது, தேர்தல் அறிக்கையாகவும் இருந்திருக்கிறது, ஒப்பாரி வைப்பவர்கள் எங்கே போனாலும் ஒப்பாரி வைப்பார்கள். சாவு வீட்டிற்குப் போனாலும் ஒப்பாரி வைப்பார்கள், கல்யாண வீட்டிற்குப் போனாலும் ஒப்பாரி வைப்பார்கள். சாவு வீட்டிற்குப் போகும்போது அவர்களுடைய கஷ்டத்தை யெல்லாம் நினைத்துக்கொண்டு, மார்தட்டி, ஒப்பாரி வைப்பார்கள்—அவர்களுடைய வீட்டில் அப்படி இருந்தது. இப்படி இருந்தது என்று—கல்யாண வீட்டிற்குப் போனால், உங்க அப்பா இல்லையே, உங்க தாத்தா இல்லையே

1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று ஒப்பாரி வைப்பார்கள். இப்படி சில குணங்கள்—அதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்த ஒப்பாரி வைப்பவர்கள் பற்றி நான் உங்களுக்கு சொல்கிறேன்—பெத்தடின போட்டவர்கள் எப்படியோ இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தான் இந்த ஒப்பாரி ரூபகம் வரும். அப்படிப்பட்டவர்கள் என்று நான் சொல்ல வில்லை. அதுமாதிரி ஒரு எண்ணம் வருகிறது. அதற்கு அனுதாபப்படுகிறேன். தொடர்ந்து பத்திரிகையில்தான் போட்டால், பிறகு அதை வாசித்தால் நன்றாக இருக்காது. தொடர்ந்து நண்பர்கள் ஒப்பாரி வைக்கக் கூடாது. இங்கே எடுத்துச் சொன்னதைப்போல, குற்றங்குறைகளை தாட்சண்யம் இன்றி. எந்தக் கவலையும் இன்றி, வேண்டுமென்றே ஒரு உணர்ச்சி கொண்டு வந்து, குற்றங்குறைகளைச் சொன்னார்களே, அப்படிப்பட்ட நிலையிலே அனைவரும் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பமும், வேண்டுகோளும் ஆகும் இப்போது தேர்தல் அறிக்கையைப் போன்று இருக்கிறது என்று கூறும்போது, தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்ன விஷயங்கள் இல்லாமல் சொல்லப் பட்டவைகள் புதியதாக இதில் சொல்லப்பட்மிருக்கிறது என்று தான் நாங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்கிறோம். தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னவைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னவர்கள், தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லாததைச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னதனால், இதுவும் ஒரு தேர்தல் அறிக்கையாக வந்திருக்கிறது. என்றார்கள் இதற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதைத் தேர்தல் அறிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டாலும் இது மக்களுக்காகப் பயன்படுமானால், இது மக்களுக்குத் தேவையான ஒன்று என்று கருதினால், நான் மிக மகிழ்ச்சி அடைந்து, இந்தத் திறன் ஆய்வு விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

முதலில் மாவட்டப் பிரிவினைகளைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டும். மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதற்குக் காரணம்—ஒன்று—நாம் மதிக்கிற தலைவர்களை எப்போதும் மக்கள் நினைவிலே வைப்பதற்காக—இதைப் பிரிக்க காரணத்தை சிருஷ்டிக்கவில்லை—பிரிக்கின்ற காரணத்தை உண்டாக்கவும் இல்லை—காரணங்கள் இருப்பதால், அந்தக் காரணங்களைப் பயன்படுத்தி அவைகளை நினைவுபடுத்துவதற்காக, அவர்களின் பெயரை வைப்பது—இரண்டு—மிகப் பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பதால், பஞ்சாப் போல—ஹரியானா போல—வடக்கே இருக்கின்ற மாநிலங்களைப் போல—நம்முடைய மாவட்டங்களுக்குத் தேவையான உதவியை மத்திய அரசிடமிருந்து பெறமுடியவில்லை. இங்கே ஒரு தொழில் இருக்கிறது என்றால், அந்த மாவட்டத்தைப் பிற்பட்ட மாவட்டமாகக் கருதி உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறபோது, அங்கே தொழில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைப் பட்டியலில் சேர்க்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் மீறி, நியாயமான எண்ணம் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே ஏற்ற செதியாக இருப்பதற்காக இந்த மாவட்டங்களின் பிரிவினை. அதுவும் நிர்வாகம் இன்னும் கூடுதலாக ஆகும்பொழுது, அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகின்றபோது, எவ்வளவு சீக்கிரமாக மக்கள் அதிகாரிகளோடு நெருங்கிய உறவு கொண்டு, சந்தித்து காரியங்களை

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

நிறைவேற்ற முடியுமோ, அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்காக, இந்த மாவட்டங்களைப் பிரித்தோமே தவிர, ஏதோ எங்கள் ஆசைகளுக்காக எந்தெந்த மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்றோ, எதை எதை யார் தலையிலே சுமத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலோ நாங்கள் இந்த மாவட்டங்களைப் பிரிக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது என்னுடைய பொறுப்பு என்று நான் கருதுகின்றேன். பெயர்களை நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்து சூட்டியபோது, கட்சி அரசியல், ஜாதி அரசியல்—மத அரசியலுக்குள் நாங்கள் போகவில்லை—நமது தாயகத்திற்கு விடுதலை வாங்கித் தந்தவர்கள், விடுதலைக்காக, உழைத்தவர்கள், விடுதலைக்குப் பிறகு இந்த நாட்டைக் கட்டிக் காக்கத் தகுந்தவர்களாக இருந்தவர்கள், இந்த நாட்டிற்காக தியாகம் செய்தவர்கள், மொழிக்காக, இனத்திற்காக—நான் முதலிலே சொல்லிவிட்டேன், மதத்திற்காக அல்ல—எப்படியும் மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக எதையும் தாங்கிக் கொண்டு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளோடு இருந்து பல துன்பங்களை ஏற்ற பெரியவர்களுக்கு நினைவு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்தப் பெரியவர்களுடைய பெயர்களை, தியாகிகளுடைய பெயர்களை நாம் சூட்டினோம். இருக்கின்ற மாவட்டங்களின் பெயர்களை நாங்கள் மாற்றவில்லை. நெல்லை மாவட்டம் என்றால் நெல்லை மாவட்டம் இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டம் என்றால், மதுரை மாவட்டம் இருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டம் என்றால் திருச்சி மாவட்டம் அதுபோல் எந்தெந்த மாவட்டங்களை நாங்கள் பிரித்தாலும், முன்னால் சொல்லப்பட்ட அந்த மாவட்டங்களின் பெயர்கள் அப்படியே இருக்கும்படியாக நாங்கள் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்தோம் என்பதை, இருக்க முனைகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெல்லையை எடுத்துக் கொண்டபோது, வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் நினைவு நமக்கு வருகிறது. சிதம்பரம் பிள்ளை என்று சொல்வதா? பிள்ளை வகுப்பாருடைய ஞாபகத்திற்காகச் சொல்கிறேன் என்று யாரும் கற்பனை செய்வார்களேயானால், அவர்களுடைய தியாக உணர்வு ஏதோ கிணற்றில் இட்ட தீபம் போல் இருந்துவிடும், குடத்தில் இட்டது போல் அல்ல. கிணற்றிலிட்ட தீபம் போல்தான் இருக்கிறது என்று நான் சொல்வேன். அவர்கள் பிறந்தது அந்த ஜாதியில் என்று அந்தக் காரணம் சொல்லிவிட்டதே தவிர, அவர் பிறந்தது இந்த இந்திய துணைக் கண்டத்தின் விடுதலைக்காக, வாழ்வுக்காக, என்பதை நாம் எண்ணும்போது, வ. உ. சிதம்பரம் என்று பெயர் வைக்கிறோம் என்றால், எங்களில் யாருக்கும் இதிலே பங்கு இல்லை என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பங்கு பெறவும் நாங்கள் ஆசைப்படவில்லை. அவர் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்தார். கப்பலோட்டிய தமிழன் என்ற பெயரை அவர் பெற்றார். மக்கள் அப்படிச் சொல்லுவதிலே பெருமை பெற்றார்கள். அவர், ஒருவரும் வேலைக்குப்

1984 பிப்ரவரி 21] (டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

போகக்கூடாது என்று சொன்ன வார்த்தையையேற்று முடிதிருத்து பவர்கள் கூட போகாமல் அந்த ஆங்கில அரசுக்காக அங்கே வேலை செய்து கொண்டு இருந்த அதிகாரிகள் இதைப் புரிந்து கொள்ளும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தச் செய்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அப்படிப்பட்ட தலைவர் பெயரிலே ஒரு துறைமுகம் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கேட்ட போது நம்மால் அதைச் செய்து முடித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அந்த மாவட்டத்திற்கு சிதம்பரம் என்ற அவர் பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எந்தத் தூத்துக்குடி துறைமுகத்திலே, எந்த தூத்துக்குடியிலே அவர் கப்பல் ஓட்டிய தமிழன் என்ற பெயருக்குச் சொந்தக்காரன் ஆனாரோ, அந்தப் பெயரை வைக்கச் சொல்லும்போது, முடிய வில்லை. அவர் காங்கிரஸ்காரர் என்பது மட்டுமல்ல. இந்த நாட்டுக்காக எவ்வளவு உழைத்து, வசதியிருந்தும் அவர் ஆங்கிலேயருக்கு அடிபையாகாமல் அவர் தன்னுடைய தியாகத்தின் மூலமாக உழைத்து, சிறை சென்று, செக்கிழுத்து இவ்வளவும் கஷ்டப்பட்டார் என்றால் அவர்களுடைய பெயரில் அதை வைத்து இருக்கின்றோமே தவிர, இது எந்த ஊருக்குச் சொந்தம், எங்கே வைக்க வேண்டும் என்ற நேரம் காலம் இவைகளைப் பார்த்து அல்ல.

அதுபோலவே இராமநாதபுரம் மாவட்டம். சிலர் சொல்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குச் சேதுபதி மாவட்டம் என்று வைக்கக்கூடாது என்று விவரம் தெரிதவர்கள் சொல்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பிரித்து—பிரிக்கவேண்டும் இரண்டாக என்று முதலில் சொன்னபோது, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருந்து முஸ்லிம்களும், ஆதி திராவிடர்களும் மற்றவர்களும் வந்து இது வரலாற்று சிறப்புமிக்க பெயர், நீங்கள் எந்தப் பெயரை எங்கே வைத்தாலும் சரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்ற பெயர் மாற்றப்படக்கூடாது என்று 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே-நாங்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டோமே அதற்கு முன்னாலேயே-ஆட்சி இருந்தபோது வந்து சொல்லி, வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குச் சொல்ல வண்டியது என்னுடைய கடமை. ஆகவே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்ற பெயரை நம்மால் மாற்ற இயலவில்லை, மக்களுடைய தீர்ப்புக்காக, ஆகவே மற்ற இரு தியாகிகளுடைய பெயர்களை, தலைவர்களுடைய பெயர்களைச் சேர்த்து 3 மாவட்டங்களாகப் பிரித்து இருக்கிறோம்.

திண்டுக்கல்லுக்கு அண்ணா பெயரை வைக்கலாமா என்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. அதைப் பிரச்சினையாகச் சொல்கிறார்கள் வெளியில். இங்கே இந்த மாமன்றத்திலே யாரும் சொல்லவில்லை, நன்றி. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி மகாத்மா காந்தி இந்தியாவிற்குச் சொந்தமோ அது போலவே, அண்ணாவும் இந்தியாவிற்குச் சொந்தம் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விழுகிறேன்.

(டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்) [1984 பிப்ரவரி 21
(முற்பகல் 11-20)]

அண்ணா அமெரிக்காவுக்குப் போனபோது அங்கே அவர்கள் இந்தியாவைப்பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். இந்தியாவிலே உங்களிடையே போராட்டம் இருக்கின்றதாமே என்று கேட்ட போது, அது எங்கள் சொந்த விஷயம், அதில் உங்களுக்கு அக்கறை இருக்கத் தேவையில்லை, நாங்கள் தீர்மானித்துக் கொண்டோம் என்று பதில் சொன்னார்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்பதை இங்கே நான் தெளிவாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட வருடைய பெயரைத்தான் இங்கே வைத்திருக்கிறோம். அதை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்குரிய காரணம் என்ன என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

காஞ்சிபுரத்திலே அந்தப் பெயரை வைக்கலாம். வைத்தால் நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வீர்கள். வெளியிலேயும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். அதை மறுக்கப் போவதில்லை. எப்படி காமராசர் பெயரை வைத்தால் ஒத்துக் கொண்டோமோ, எப்படி பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் பெயரை வைத்தால் ஒத்துக் கொண்டோமோ, அது போல, ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஆனாலும், திண்டுக்கல்லிலே வைத்தோம் என்றால், தலைவர்களின் பெயர்ச்சளில் வரிசையாக வந்திருப்பதால் அதுவும் இருக்கட்டும் என்ற எண்ணம் தானே தவிர, வேண்டும் என்றே இங்கே வைக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் இல்லை.

சிலர் கற்பனை செய்கிறார்கள், நேற்றுக்கூட கேள்விப்பட்டேன். எங்கேயோ ஒருவன் பேசினாராம் சங்கராச்சாரியார் சொல்லி—பரியவர்-நான் அந்தப் பெயரை, அண்ணாவின் பெயரை காஞ்சிபுரத்திற்கு வைக்கவில்லையாம். கற்பனைக்கும் ஒரு எல்ல உண்டு. இப்படி கற்பனை செய்து கொண்டு போனால் நான் வருத்தப்படுகிறேன். பெத்தடினைப் பற்றி சொன்னேனே அந்தக் கதிதான் வந்துவிடும். அப்படி இருக்கக் கூடாது கற்பனையை ஓரளவிற்கு ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என்மேல் குறை சொல்பவர்களுக்கு வேறு காரணம் இருக்குமானால் சொல்லுங்கள், சங்கராச்சாரியார் அவர்களுக்கே கேட்டு, நான் ஏதாவது செய்தேன் என்பதற்கு ஏதாவது ஆதரம் இருக்குமானால் சொல்லுங்கள், நான் செய்திருந்தால் செய்தேன் என்று ஒத்துக் கொள்கின்றேன். இல்லை என்றால், இல்லை என்று ஒத்துக் கொள்கின்றேன். இதற்கெல்லாம் போய், அந்தப் பெயரை எல்லாம் இழுத்து இங்கே கொண்டு வருவது அவ்வளவு நியாயம் அல்ல.

ஏன் காயிதே மில்லத் பெயரைவைக்கவில்லை என்று எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். ராஜாஜி பெயரை ஏன் வைக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அதுவே நாங்கள்தான் வைத்தோம். இதற்கு முன்னாடி இருந்தவர்கள் வைக்கவில்லை. அதற்கும் முன்னாடி இருந்தவர்களும் வைக்கவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குக்கீடு) ஆகவே அந்த உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. நீங்கள் ஆரம்பிக்கவே இல்லை அதுதான் கதை.

1984 பிப்ரவரி 21]

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: நாங்கள் விளம்பரப்படுத்துவது இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இதுவே ஒரு விளம்பரம்தான். பத்திரிகையிலே என் பெயரைச் சேர்த்துப் போடுங்கள் என்று பேசினாலும், அதுவும் விளம்பரம்தான்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: பத்திரிகையில் போடாமல் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: கண்டிப்பாக உங்களைப் போடுவார்கள். ஏன் என்றால் அவர்களோடு நீங்கள் தொடர்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். சட்டசபையில் நான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன், போடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு வந்தால் போடுவார்கள். அப்படி எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். நான் கூட இருக்கிறேன். என்னைப் போல நீங்களும் ஒருவர். அதைப்பற்றி பிரச்னை இல்லை.

பிரச்னை எங்கே இருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாட்டிலே அரிஜன் என்று அழைக்கப்படுகிற ஆதிதிராவிடர்களில் ஒருவர் பெயரை ஒரு மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்கலாம் என்றால், என் உள்ளத்திலே நான் இன்னமும் தெளிவாகப் பேசுகிறேன். மகாத்மா காந்தி தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்தபோது, சிறு பிள்ளையாக இருந்த பெண்-அந்தப் பெண்ணினுடைய பெயரை மாவட்டத்திற்குச் சிறப்பாக வைப்பதும், அதிலும் ஆதிதிராவிட பெண்ணாக இருப்பதும், அதுவும் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டவராக இருப்பதும், அதுவும் இந்தியாவில் சுதந்திரம் கேட்பதற்கு முன்பு தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கிற கறுப்பர்களுக்காக, அதே சமயத்தில் இந்தியர்களுக்காகவும் போராடிய, இறந்த அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து, மகாத்மாகாந்தி என்ன சொன்னார் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டால், அந்த தில்லையாடி வள்ளியம்மை பெயர் ஒரு மாவட்டத்திற்கு அல்ல, இந்தியா விற்கே கூட வைத்தால், அது தவறு அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அப்படிப்பட்ட ஆதிதிராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சோதரியினுடைய, அவர்களுக்கு நாம் வணங்கக் கூடிய அளவுக்கு, வயது இருக்குமானால் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பெயரை ஒரு மாவட்டத்திற்குச் சூட்டினால், அதைத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் வெளியிலே அரசியலாக்கி. அம்பேத்கார் பெயரை வைக்கவில்லையே, ஏன் என்று கேட்டால், நான் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன் ஒரு பெண்ணினுடைய பெயர் ஒரு மாவட்டத்திற்கே வந்திருக்கிறது. அந்தப் பெண், மகாத்மா காந்திக்குக் கூட, சுதந்திர உணர்ச்சியை, தியாகத்தை அதிகப் படுத்திய பெண், அதுவும் அவர்கள் சிறுமியாக இருந்தபோது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதை நினைவிலே வைத்துக் கொண்டாலும், நினைவிலே இருந்தாலும் அதை விட்டுவிட்டு, அதைப் பற்றிச் சொல்வது சரியல்ல, நியாயம் அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

எங்களுக்கு அம்பேத்கார் பெயரை வைத்தாலும் ஒன்றுதான், கக்கனார் பெயரை வைத்தாலும் ஒன்றுதான். அல்லது வள்ளியம்மை என்று பெயர் வைத்தாலும் ஒன்றுதான் என்று சொல்ல மாட்டேன். அவர்களையெல்லாம்விட வள்ளியம்மை எங்கள் மதிப்பிற்குரியவர், மரியாதைக்குரியவர், ஆகவே வைக்க விரும்புகிறோம். நான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன். இறந்த அந்த வள்ளியம்மை அப்போது காங்கிரஸ் என்று சொல்லமுடியாது: ஒரு தமிழ்ச்சி—ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த, தென் ஆப்பிரிக்காவிலே அடிமைப்படுத்தப்பட்ட காய்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், அதை நினைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இனத்திற்கு அல்ல, மனித உரிமைக்கே சொந்தக்காரியான அப்படிப்பட்ட தாய்மை உணர்வுக்குச் சொந்தமானவருடைய பெயர் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை மறுக்கமுடியாது, மறுக்க மாட்டார்கள், அது மறைக்கிறார்கள். அம்பேத்கார் ஒருவர்தான் ஆதிதிராவிடர் என்று சொன்னால் நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இங்கேஆதிதிராவிட மெம்பர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் இல்லையா? கக்கனார் பெயரை வைக்கவேண்டாமா? வரலாற்றில், தமிழகத்திலே எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கை கறை படியாதவர் கடைசிவரையில் எதிர்க்கட்சியாலும் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு ஏழ்மையிலேயே சமீபத்து மறைந்தவர் கக்கனார். இந்த உகத்திலே வரலாறு இருக்கிற வரையில் யாரும் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. எத்தனையோ பேர் மீது சிறை குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஆனால் கக்கனார் பற்றி சொல்லமுடியவில்லை, அவர் ஹோம் மினிஸ்டராக இருந்தார். அவர் பதவியை இழந்ததும் கயிற்றுக் கட்டிலிலே ஒரு சிறிய ரூமிலே படுத்துக்கொண்டு, அங்கேயே சமைத்து சாப்பிடவேண்டிய நிலைமையிலே அவருடைய வாழ்க்கை இருந்தது என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து நான் இதை இங்கே சொல்கிறேன். அப்படி ஏதாவது பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று வந்தால் கக்கனார் பெயரை முதலிலே வைப்பேன் என்றதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விளம்பரத்திற்காக தயவுசெய்து டாக்டர் அம்பேத்கார் பெயரை இங்கே இழுத்து அதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யவேண்டிய அளவுக்கு இங்கே உள்ளாக்காதீர்கள் என்பதை பணிவன்போடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெரியார் பெயரை ஒரு மாவட்டத்திற்கு வைத்த போது கோவை இருந்தது. பெரியார் மாவட்டமாக்கி ஈரோட்டை அதற்குத் தலைநகர் ஆக்கினோம். ஒரு சொள்கையை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். எந்த மாவட்டத்தைப் பிரிக்கிறோமோ அந்த மாவட்டத்தின் பெயரை மாற்றக்கூடாது. அந்த மாவட்டத்தைப் பிரிக்கிறபோது பிரிக்கப்படுகிற மாவட்டத்திற்கு புதிய பெயரை வைக்கலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறோம். அதே சமயத்திலே சொல்கிறேன். சென்னையைப்பற்றி ஒருவர் சொன்னார். நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து இரண்டு பெயர்கள் வைத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். சென்னையே இருக்காது. தமிழகத்திற்கு தலைநகர் இல்லை. தலைநகர் எது? சென்னை என்று இருக்க

1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கிறது. எந்தப் பெயரை வைத்து தலைநகரை அமைக்கப் போகிறோம். ஆகவே இதுபோன்ற யோசனை சொன்னவர்கள் விவரம் தெரியாதவர்கள் அல்ல, சிக்கலை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற அதிதீவிர எண்ணம் கொண்டவர்களே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.ச. சொன்னது, அதுவும் எம்.ஜி.ஆர். சொன்னது என்பதாலே கண்டிப்பாக ஏதாவது ஒரு குற்றம் சொல்லி மக்களைப் பேச வைக்கவேண்டும். திசை திருப்புவதற்காக நாங்கள் இந்த மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிற திட்டத்தை ஆளுநர் உரையிலே சொல்லி இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதைவிட கேலிக்கூத்தானது ஒன்றுமே இருக்காது. இப்போது மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிற வகையில் எந்தப் பிரச்சினையை உண்டாக்குகிறோம்.

ஜீவா பெயரை வைக்கவேண்டும் ஒரு போக்குவரத்துக்கு என்ற போது ஒரு பிரச்சினை வந்தது. நாங்கள் விட்டுக்கொடுத்தோம், ஜீவாவின் பெயரை வைத்தோம், எங்கள் கட்சிக்காரர் என்பதற்காகவா? இப்போது இருக்கிறார் என்பதற்காகவா? நிச்சயமாக எங்களுக்கு ஆதரவு சாண்பிப்பார் என்பதற்காகவா, அல்ல. 1934 இறுதி அல்லது 1935 ஆரம்பம், அவர்களை நான் சந்தித்தது. அப்போது சந்தித்தது இன்னும் எனக்கு நினைவில் இருக்கிறது. அவர் அப்போது அண்டர்கிரவுண்டிலே ஓடிக்கொண்டிருந்த நேரம். கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. என்னை அரசியலில் புகுத்தி அதை அதிகமாகத் தெரிந்து கொள்ளச் செய்த நேரத்திலே முதலில் அறிமுகப்படுத்திய அரசியல்வாதி ஜீவா அவர்கள்தான், என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே நான் வளர்ந்தேன். இப்போது அதை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது தமிழிலே அக்கறை, தமிழுக்காக தியாகம் செய்வது, தமிழுக்காகப் போராடுவது. தமிழன் என்ற உணர்வை எந்தவிதத்திலும் விட்டுக்கொடுக்காமல் தன் பொதுவுடைமைக் கொள்கையை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு அதற்காகப் போராடி சிறைசென்று தொல்லைக்கு, துன்பத்திற்கு ஆளாகிய அந்த ஜீவா அவர்களை நான் எந்த நேரத்திலும் நிலையிலும் மறக்கமாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக நான் சொல்லவில்லை. எனக்கு நண்பராக அல்லது எனக்கு அண்ணளாக ஆசானாகக்கூட இருந்தார் என்று சொன்னால் அதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அதிலேகூட ஜாதியைக் கொண்டுவந்தார்கள். நேசமணியை கொண்டுவந்து இடையிலே செருகினார்கள். நாங்கள் விட்டுக் கொடுத்தோம். எங்களுக்கு என்ன கஷ்டம்? எப்படியோ ஜீவா பெயர், வேண்டும், நேசமணி பெயர் வேண்டும். இருக்கட்டும். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆட்சி இருக்கிற வரையில் யாருக்கு பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அவருடைய பெயர் இருக்கவேண்டுமே தவிர எங்கு வைத்தாலும் ஒன்றுதான். அது இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது என்பது எங்களுடைய ஆசை. அதைப்போல் ராஜாஜி பெயர் இல்லையே என்கிறார்கள். விரைவில் ராஜாஜி பெயர் ஒரு மாவட்டத்தை பிரித்து அதற்கு வைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1984 பிப்ரவரி 21]

திரு கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சரீப்: காயிதே மில்லத் பெயர்....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: சென்னையை மூன்றா கப் பிரிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம், சென்னை இருக்க வேண்டும், இங்கே நமக்கு. அதையும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தலை நகர் இருக்காது.

(முற்பகல் 11-30)

அதேபோல் இன்னமும் கட்டபொம்மனைத் தெரியும், வெள்ளைத்துரையைத் தெரியும் ஆனால் சுந்தரலிங்கம் என்ற ஒரு வீரன் உலகத்தில் இருந்து எவ்வளவு சாகசம் செய்தான் என்பது வரலாற்றில் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் இருக்கிறான். அவன் செய்த சாகசம் மிகப் பெரியது. வீரம் மிகப் பெரியது. அவனைப் பற்றிய வரலாறு இருக்கிறது. சொல்வதற்கு முகவரி இல்லை.

நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நான் முன்பு—ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது—நேரு அவர்களைப் பற்றி டோட்டேஷன் கொடுத்து நேரு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்ப தச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டேன். ஒரு கூட்டத்தில், அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லோரும் கைது செய்யப்பட்டு, காங்கிரஸ் காரர்கள் உள்ளே இருக்கும்போது எல்லா முயற்சிகளும் நடந்த பிறகு மகாத்மா காந்தி வெளியே வந்த பிறகு இந்த வன்முறைக்கும் காங்கிரசுக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சென்னை போது நேரு அவர்கள் பம்பாயில் வளக்கு அடியில் நின்று கொண்டு பேசிய பொதுக்கூட்டத்தில் சொன்னது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த வன்முறைச் செயல்களுக்கு எல்லாம் நான் பொறுப்பு ஏற்கக்கூடாது என்று சொன்னவர் அந்த கட்சியில் முதல் மனிதராக இருந்தவர் நேரு அவர்கள். அதைப்போல் நான் இப்போது ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தவறுகள் எங்கு இருந்தாலும் அது வேறு நல்ல உணர்வின் மீது தவறு நடந்தால் அந்த உணர்வுக்கு மதிப்பு அளித்து அதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே அப்போது நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள் விலா ம் தெரியாத எதனை பேர்களுடைய துயரங்கள் மூலம் இன்று இந்த நிலைக்கு வந்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் மரியாதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்களுக்கு எல்லாம் மாலை விழுகிறது. அவர்களுடைய அடையாளம் தெரியாத குடும்பங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்பது யாருக்குத் தெரியும் என்று கேட்டார்கள். அதேபோல் சுந்தரலிங்கம் என்ற வீரனை உலகமே மறந்து இருக்கிறது. அவன் மிகப் பெரிய வீரன். நாட்டு விடுதலைக்கு எவ்வளவு துணையாக இருந்தான் என்பது வரலாற்றைப் படித்தவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஆகவே அந்த மாதிரி பெயர்களை வைக்கவேண்டும் என்ற அனை இருக்கிறது. அது விரைவில் நிறைவேறும் என்று நம்புகிறேன். எல்லாம் சொல்லி, விட்டு கருவில் ஏன் அந்தச் சலைமை இடத்தை வைக்கக்கூடாது என்று முடிக்கிறார்கள் என்று நாம் எவ்வளவு தொழிற்

1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சாலைகள் இருக்கின்றன, அது எவ்வளவு வளர்ந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாம் இப்போது தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிற பெரும்பாலும் எவ்வளவு பின்தங்கியிருக்கிறது என்று பாருங்கள். சரியான வீடுகள் கூட அங்கே கிடையாது. அங்கே போய் பார்த்தால்தான் தெரியும். தேர்தல் காலத்தில் போகிறவர்களுக்காவது தெரியும். அப்படிப்பட்ட இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த மாவட்டத்தின் மத்திய பகுதி ஓரளவுக்கு 20 30, 40 மைல் என்கிற அளவுக்கு இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து, —அங்கே இருக்கிற எம்.எல்.ஏ. எங்கள் டீசி எம்.எல்.ஏ. அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம்.எல்.ஏ. அங்கே இருக்கிறார். நாங்கள் அந்த இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறோம் என்றால் அவர் சொல்லி சிபாரிசு செய்து வந்தது என்று அவர் அங்கே சொல்லி பெயர் எடுத்தாலும் எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் உண்மையிலேயே இப்படிப்பட்ட இடங்கள் வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்றால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

அதேபோல் தஞ்சாவூர், மேல் தஞ்சை கிழ் தஞ்சை (குறுக்கீடு) சொல்லிவிட்டேன் இருந்தாலும் கிழ் தஞ்சை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குக் கரிகாலனை கொண்டு வா என்று சொல்கிறார்கள். கரிகாலன் வேஷத்தை நானே போட்டு நடத்து இருக்கிறேன் (குறுக்கீடு) சினிமாவில் அல்ல; நாடகத்தில். அப்போது நான் இருந்த கட்சிக்கு வேலை செய்தேன். பணம் சம்பாதிப்பதற்காக செய்தேன். இதை எல்லாம் மறந்துவிட்டு எங்களுக்கு நினைவுபடுத்தும்போது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மறந்து போகிறவர்கள் எங்களுக்கு நினைவுபடுத்தனால் கொஞ்சம் சங்கடமான விஷயம். மக்களுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினால் நியாயமான முறையில் சொல்ல வேண்டும். நாகப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவர் பேசாமல் இருக்கிறார்.

திருவாரூர், கலைநூர் கருணாநிதி அவர்கள் சொந்த ஊர் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள் தலைமையிடமாக வைத்தோம் என்றால் அவருடைய நட்பு வேண்டுமென்பதற்காகவா அல்லது நமது மாண்புமிகு திரு. செளரிராஜன் சொன்னதைப்போல் கருணாநிதியைப் பார்த்து நாங்கள் பயப்படுகிறோம் என்பதற்காகவா?

டாக்டர் கே. செளரிராஜன் : எங்கள் ஊரும் அதுதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தடவு செய்து அவர்கள் பயப்பட வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக அப்படிச் சொல்லிப் பயத்தைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்—எங்களுக்குப் பயமில்லை. பயம் இருந்தால் இந்த இராமச்சந்திரன் இன்று இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்க மாட்டான். அங்கேயே இருந்திருப்பேன். ஒரு சிறு மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு வந்து விடுங்கள் என்று சான்னபொழுதே போயிருப்பேன். இன்றுவரை நான் தாக்குப் பிடிக்கிறேன்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

என்றால், இன்னமும் தாக்குப் பிடிக்கிறேன் என்றால், “அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே” என்பதைப்போல, “அச்சம் என்பது மடமையடா” என்கிற பாட்டை நானே பாடினேன். அதனாலே, நான் சினிமாவிலே பாடிய பட்டுக்களின் கருத்துக்கள் என் வாழ்க்கையிலே ஒட்டியவை; என் உள்ளத்தோடு ஒன்றுபட்டுப் போனவை. அதைத்தான் தேர்தல் அறிக்கையாக வைத்தோம். தேர்தல் அறிக்கையிலே இல்லாததை நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்றால் அந்த உணர்வுதான் இதைச் செய்ய சொல்கிறது. நாட்டின் நன்மையை நினைத்துச் செய்கின்றோம்.

நாகப்பட்டினத்தில் துறைமுகம் இருக்கிறது; ஓரளவிற்கு அது வளர்ந்த நகரம். ஆனால் அந்தக் கடலையும், அதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது திருவாரூர் அதைவிட நாற்பது அடி உயரத்தில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த மாதிரி நிலைமைகளில் பல்வேறு பிரச்சனைகளையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து நாங்கள் முடிவெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இவைகளையெல்லாம் வைத்துத்தான் கணக்கிட்டு மெய்ய வேண்டியுள்ளது. திருவாரூரில் மக்கள் அதிகம் இருக்கின்றார்கள். அனால் வசதி இல்லை. அங்கே வளர்ச்சியை இன்னு அடிகப்படுத்தினால் அது மத்தியப் பகுதியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் செய்கிறோமே தவிர வேறு யாருக்காகவும் நாங்கள் செய்யவில்லை.

வேண்டுமென்றால், கருணாநிதி பிறந்த ஊரா, அங்கே வேண்டாம்; நாகப்பட்டினத்திற்குக் கொடுக்கலாம் என்றால் எங்களுக்கு மிக எளிது, உடனே செய்துவிடலாம். இந்த எண்ணத்தைச் சொல்லுகின்ற நண்பர்கள் என்னைச் சந்திக்க இருக்கின்றார்கள், அந்த நண்பர்களுக்கெல்லாம் இப்பொழுது கூறிக் கொள்கிறேன். தேரிலும் சொல்லியிருக்கிறேன், திருவாரூரைத் தேர்ந்தெடுத்தது வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் இல்லை; வரலாறு இருக்கின்றது. அது வேறு; ஆனால் நாகப்பட்டினத்திற்கு வரலாறு இல்லையா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக இருக்கிறது. அதைத் தொடர் அப்படியே போனோமானால் அது மிகப்பெரிய லெழியா கண்டத்திற்குச் செல்லும் அளவிற்கு இருக்கும். அதையெல்லாம் நாம் மறந்துவிடவில்லை. மாவட்டத்தைப் பிரித்தது தமிழ் நாட்டின் நன்மைகளை முன்னிட்டு தமிழ்நாட்டிற்கு மிகப்பெரிய வசதிகளைப் பெறுவதற்காக; உரிமைகளோடு பெறுவதற்காக. எந்தக் காரணங்களைச் சொல்கிறார்களோ அந்தக் காரணங்கள் நியாயமானவை என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுகின்ற வகையில் பிர்த்திருக்கிறோம். தலைவர்களின் பெயர்களை வைத்திருக்கிறோம்.

காமராஜரை எதிர்த்துப் பேசியவன் நான். அவரைப் பெருந்தலைவர் காமராஜர் என்று பாராட்டுகின்றவனும் நான்தான்.

முத்துராமலிங்கத் தேவர் இருக்கும்பொழுது அண்ணாவை எதிர்த்தவர் அவர். ஆனால் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் பொழுது அவரும் சாதனைகளைச் செய்தவர்.

[1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று எண்ணினால் அதற்குரிய தகுதியும், மதிப்பும், வரலாறும் இருக்கிறது. ஆகவே, அதையும் நாம் போற்றியாக வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் இருக்கும்பொழுது ஒரு காலத்தில் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை நடத்தவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது ஒரு சிறிய தொகையைக் கொடுத்தவன் இந்த எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்; அதுவும் அண்ணாவின் அனுமதியோடுதான்.

அண்ணா அவர்களின் கொள்கை கருத்து வேறுபாடு என்பதற்காக மனித எண்ணத்தில், மனித அன்பில் வேறுபாடு வரக்கூடாது என்பது. ஆதலால் நான் எப்பொழுதும் ஒன்றைப் பற்றி நிச்சயம் செய்யும்பொழுது, முடிவு செய்யும்பொழுது அந்த நடுநிலையோடு பார்க்கிறேனே தவிர, எனக்கு எது இலாபம், எதைச் சொன்னால் மக்கள் அதிகமாக எனக்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு நான் செய்வதில்லை என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசும்பொழுது தொழிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள். 31 இலட்சம் பேர்களுக்குத் தொழில் இல்லாமலா வேலை கிடைத்தது? (குறுக்கீடு) அதிக வளர்ச்சி என்றால் அதனுடைய கட்டுப்பாடு அங்கே இருக்கிறது. இப்படி நான் சொல்லவேண்டிய நிலையை யாரும் ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்று எண்ணினேன். (குறுக்கீடு)

(முற்பகல் 11-40)

உண்மையை நான் எப்பொழுதும் மறைக்க மாட்டேன் (குறுக்கீடு) உண்மையிலேயே நான் எத்தனை முறை சில விஷயங்களுக்காகக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறேன் என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். 1981, 1982, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் கடிதங்கள் பல எழுதி இருக்கிறோம். 1984-ல் ஒன்றாவது மாதத்திலே கூட சில விஷயங்களைப் பற்றி கடிதம் எழுதி இருக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : தலைவர் அவர்களே அவைகள் எல்லாம் பெரிய தொழிற்சாலைகள் பற்றியதுதான். ஆனால் நான் கேட்பது எல்லாம் சிறிய தொழிற்சாலைகளை, ஆயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால்தான் வேலைவாய்ப்பினைப் பெருக்குகின்ற வகையிலே அனுகூலமாக இருக்கும். அதைப்பற்றி எல்லாம் கவர்னர் உரையிலே சொல்லி இருந்தால், என்னென்ன துறைகளில் எவ்வளவு வரவு வந்திருக்கின்றது என்பதை எல்லாம் அதன்மூலம் அறிந்து கொள்வதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். இந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு வரவு வந்திருக்கின்றது, சேல்ஸ் டாக்ஸ் எவ்வளவு; மோட்டார் டாக்ஸ் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றி எல்லாம் அறிந்து கொள்கின்ற வகையிலே அனுகூலமாக இருக்கும்.

[1984 பிப்ரவரி 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது 18 ஆயிரம் சிறுதொழில்கள் என்று இருந்தது இப்போது 40 ஆயிரம் ஆக மாறி இருக்கிறது. எனவே 22 ஆயிரம் சிறு தொழில்களை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். பெரிய தொழில்கள் எத்தனை என்றால் 27-க்கு மேல் வளர்ந்திருக்கின்றன. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புள்ளிவிவரம் இதிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போதே சொல்கிறார்கள், இவ்வளவு விளக்கம் எதற்கு என்று. அதாவது இதுவே தேர்தல் அறிக்கைபோல் இருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எத்தனை ரூபாய் வரவு வந்திருக்கின்றது என்ற விவரங்களைக் கேட்டார்கள். அதற்குத்தான் பட்ஜெட் வரப்போகின்றதே, பட்ஜெட்டிலே அந்த விளக்கங்கள் எல்லாம் வரும். அப்போது கேளுங்கள். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். வேண்டும் என்றால் நானும் பதில் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தேவை வராது என்று கருதுகிறேன். வந்தால் சொல்கிறேன். ஆகவே அந்த விவரங்களை எல்லாம் சொல்வதற்காகத்தான் பட்ஜெட் இருக்கின்றது. அதிலே எவ்வளவு பணம் வருகின்றது, எவ்வளவு செலவு என்பதைப்பற்றி எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

அடுத்து, ஓவர் டிராஃப்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது அதிகப் பற்று பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிகப்பற்றினை இந்த அரசு வாங்குகின்றது என்று சொல்லும்போது நல்லவேளையாக அதற்கு விளக்கமும் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நண்பர்களுக்கு அவ்வாறு விளக்கம் சொன்னதற்காக நன்றி. வறுமை வந்தது என்று சொல்லி, இப்படி வாங்கக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி இப்படி கேட்டார்கள் என்று சொல்லி பின்னர் விளக்கமும் சொன்னார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறுமை வந்தால் நாங்கள் யாரிடம் போய் கேட்பது? இங்கே இருந்து வசூல் செய்துகொண்டு போய் வைத்திருப்பவர்களிடத்திலே தானே கேட்கவேண்டும்; வேறு யாரிடம் போய் கேட்பது?

இங்கே பேசுகின்றபோது கேட்டார்கள் ஏன் கெடுக்கிறீர்கள் என்று. எப்படிக் கேட்கவேண்டுமோ அப்படித்தான் கேட்க வேண்டும். அடித்துக் கறக்க வேண்டியதை அடித்துக் கறக்க வேண்டும்; பாடிக் கறக்க வேண்டியதை பாடிக் கறக்க வேண்டும்; (குறுக்கீடு) ஆடிக் கறக்கவேண்டியதை ஆடிக் கறக்க வேண்டும்; அனுபவம் பேசுகின்றது. (குறுக்கீடு) எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதாவது அண்ணாவின் வழியினைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாவற்றையுமே போராடித்தான் பெறவேண்டும் என்பதல்ல. நியாயமான உரிமைகளை எடுத்துச் சொல்லி, நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி, விவாதங்கள், அதற்குரிய விளக்கங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்து வைக்கவேண்டும். இவ்வளவு முயற்சித்ததற்குப் பிறகும் வேறு வழியே இல்லை என்றால்

1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதற்காகப் போராடுவது என்பதும் அப்படிப் போராட முனைந்து விட்டால் அது இறுதிப் போராக இருக்கவேண்டும் என்பதும் தான் எங்களுடைய கொள்கை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (கரவொலி)

இதேநேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். பஞ்சாபிலே எப்படி இருக்கின்றது; ஹரியானாவிலே நிலைமை எந்த அளவுக்குப் போய் இருக்கின்றது என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி நிலைமை தமிழகத்தில் வராமல் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் நாங்களும் விரும்புகிறோம். இந்தத் தமிழகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும் அப்படித்தான் விரும்புகின்றது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். அதனால்தான் எவ்வளவு துன்பங்கள் ஏற்பட்டாலும் கூட அதற்குரிய நியாயமான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு அடக்கமாக இருக்கிறார்களே தவிர, விவரம் தெரியாதவர்கள் அல்ல தமிழர்கள். அவர்கள் பொறுத்து இருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற நிலைமைகளால் உணர்ந்து அதைப்பற்றி உள்ளத்திலேயே விவாதித்து, வேறு என்ன செய்வது என்று எண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

அடுத்து இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். யார்திட்டம் போடுகிறார்களோ, யார் யோசனை சொல்கிறார்களோ அவர்களுடைய பெயர் வெளியே தெரிவதில்லை. திரு. திவான் முகமது அவர்கள் முஸ்லிம் என்பதற்காக அவர்களை இன்னொரு முஸ்லிம் பாராட்டினார் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அந்த அதிகாரி நல்லவர்தான். ஆனால் இந்த கடலோரப் பகுதியிலே எல்லாம் கிணறு வெட்டச் சொன்னவன் இந்த எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் தான். நான்தான் அந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்தேன். ஏரிகள் எல்லாம் காய்கின்றன என்று தெரிந்தவுடன் பெரிய அளவிலே அதாவது இராட்சஸ்க் கிணறு என்று சொல்வார்களே அவற்றை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் அந்த வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில் வெள்ளம் வருகின்றதா, மழை பெய்கின்றதா என்றெல்லாம் கவலைப்படாமல் உடனடியாக அவற்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கான திட்டத்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி உத்தரவு போடச் சொன்னவன் இந்த எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அக்கறை இல்லாமல் இல்லை. மாநகராட்சியைப் பற்றி அக்கறை இல்லாமல் இல்லை, அலட்சியமும் இல்லை, நாங்கள் அக்கறை கொண்டுள்ளதால் அதை எப்படிச் செயல்படுத்துவது, ஏன் செயல்படுத்தவில்லை என்பதுதான் குறை என்று சொல்லி வருகிறார்கள். செயல்படுத்துவதற்கு அவர்கள் ஒரு வழி சொன்னார்கள். துப்புரவுத் தொழிலாளர்களை அதிகமாகச் சேர்த்து வைத்து செய்தால் எவ்வளவோ நல்லது செய்யலாம் என்றார். ஏன் செய்யலாமே? அவர்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கும். கொடுத்தால் என்ன? ஏறத்தாழ ரூ. 32 கோடி வருமானம் மாநகராட்சிக்கு. ரூ. 9 கோடி சம்பளம். மிச்சமிருக்கிற 3 கோடியை வைத்துதான், இவ்வளவு பெரிய—மாநிலம் என்று அழைக்கும் அளவிற்கு உள்ள—

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

மாநகராட்சியை இவ்வளவு மாபெரும் பணிகளைச் செய்ய வைக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது ஒரு அரசு. அந்த மாநகராட்சியை நடத்துகின்ற அதிகாரிகள் இந்த 3 கோடியில் எவ்வளவு வசதிகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு அரசு கடன் கொடுக்கிறது. அரசு கடன் கொடுத்து, அதை எங்கே இருந்து திரும்பி வாங்குவது என்பது வேறு கேள்வி. இதைச் செய்து கொடுக்கின்றோம். வரியை அதிகப்படுத்தினால்—வீட்டு வரியை அதிகப்படுத்தி விட்டார்கள் என்ற பிரச்னையை முதலிலே வைக்கின்றவர்கள் இதுபோன்ற யோசனையைச் சொல்கின்றவர்கள்தான். வரியை உயர்த்தாதே ஆனால் வசதியைக் கொடு என்கிறார்கள்.

கொள்கையைச் சொல்கிறேன். சில விஷயங்களில் கண்ணால் பார்ப்பதை விட, கருத்தால் அதை அளந்து பார்ப்பது நல்லது என்று வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாநகராட்சியில் இப்பொழுது சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, மின்சார வசதி, விளக்குகள் இல்லாத இடங்களுக்கு விளக்குகள் பொருத்துவது, வேறு மருத்துவ வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள், இவற்றையெல்லாம் சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் சுமார் ரூ. 1,000 கோடிக்கு மேல் தேவைப்படும் என்பதை இங்கே நான் சொல்கிறேன், அதிர்ச்சி அடையாதீர்கள். முன்னால் ரூ. 50 கோடியிலிருந்து, ரூ. 250 கோடியாக ஆகி, இப்பொழுது பெரு நகரமாக இருக்கிற காரணத்தால், அதைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்றால் பல கட்டிடங்களை இடித்து, அவர்களுக்கு வேறு கட்டிடங்கள், வசதியாக நாம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். பாதையை அகலப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும், அண்ணாசாலையை ஒரு வழிப் பாதையாக ஆக்க வேண்டுமென்றால், இன்னொரு இடத்தை மறுவழிப் பாதையாக ஆக்க வேண்டும். அதற்கு இடம் இல்லை. அது சுற்றி வரவேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆகும் என்பதை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் திட்டம் போட்டு சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நான் உத்தரவு போட்டிருக்கிறேன், இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஹாஜா செரீப் அவர்கள் சொன்னார்களே, அதற்குக் கொஞ்சம் முன்னால் போகிறேன், பகலிலே துப்புரவு செய்வதை, இரவிலே துப்புரவு செய்யவேண்டுமென்ற உத்தரவை நான் சொல்லி, அவர்கள் அதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தமிழ்நாடு முழுவதும். தமிழ்நாடு முழுவதுமுள்ள மாநகராட்சி இருக்கிற—மாநகராட்சி ஆக்கப்படுகின்ற, நகராட்சிகள்—முனிசிபாலிட்டிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்த இடங்களிலே எல்லாம் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றோம். வெளிநாடுகளிலே பாலித்தீன் பைகளிலே கொண்டு போய் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வெளியே போடுகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அங்கே காகிதம் கிழித்துப் போட்டால், எச்சில் துப்பினால் 500 டாலர் அபராதம். இங்கே 5 பைசா கூடக் கேட்கக் கூடாது. உடனே மறியல், உடனே போராட்டம், உடனே பஸ்டோ, லாரியோ, ஆட்டோ ரிக்ஷாவோ எதுவாக இருந்தாலும் வண்டியை நிறுத்தி விடுகிறார்கள், அதை அதிகாரிகள், போலீஸ்காரர்கள் போய் பார்க்க வேண்டும், எடுக்க

1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டும். எடுக்கும்போது தகராறு வந்தால் போலீஸ்காரர்கள் அடி வாங்க வேண்டும், திருப்பி அடிக்கக் கூடாது. இதற்கு இயந்திரத்தினால் ஆன காவலர்களை வைத்தால்தான் சௌகரியமாக இருக்குமே தவிர, மனிதனைக் காவலர்களாக்கி, நீ அடி வாங்கிக் கொள், ஆனால் அடிக்காதே என்ற தத்துவம் எங்கும் நிறைவேறாது, சரிப்படாது என்பதை நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காவலர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறேன் என்பது அல்ல.

(முற்பகல் 11-50)

அண்மையிலே ஒரு தகராறு மதுரையிலே நடந்தது—கேட்கின்றார்கள். அதிலே அடிபட்ட மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? அடிபட்ட காவலர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்றால், காவலர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம். ஆனால் அடிபட்டவர்கள் நிலைமை என்னவென்றால் இவர்களுக்கு அதிகமான அடி இருக்கிறது என்று அங்கே சொல்கிறார்கள். நான் இன்னும் அங்கே போகவில்லை. நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன், அதற்காக நீதிவிசாரணை தேவை. நீதி விசாரணைக்கு மாவட்ட நீதிபதியை நியமிக்கலாம் என்று சொன்னால் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சரி, அப்படி வைத்துக் கொள்வோம் என்று நான் தலைமை நீதிபதி அவர்களை கேட்டேன். 19 நீதிபதிகள் சிட்டிங் ஜட்ஜுகள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களில் யாரையும் இப்போது கொடுக்க முடியாது என்று அவர்கள் ரொல்லி விட்டார்கள். அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று நான் கேட்டேன். ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியை நியமிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியை நான் நியமித்தால், உடனே சொல்வார்கள் நான் நியமித்த நீதிபதி எம்.ஜி.ஆர் பையிலே இருக்கிற நீதிபதி, எம். ஜி. ஆர். பாக்கெட்டிலே இருக்கிற நீதிபதி, எம்.ஜி.ஆர். கைக்குள்ளே இருக்கிற நீதிபதி என்று உதையும் உங்களிடமே கேட்கலாமா என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் ஒரு பத்து பேர், 20 பேரைச் சொன்னால் நான் ஆபத்திலே மாட்டிக் கொள்வேன். அது வரக்கூடாது. ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியை நியமிப்பதா, இல்லை மாவட்ட நீதிபதியை நியமிப்பதா என்ற நிலையில் தான் இப்போது இருக்கிறோம். அதற்கு எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட நீதிபதியை—அவர் அங்கே வழக்கு நடத்துபவர்—நியமிக்கலாம்; இல்லை, வேண்டாம் என்றால் ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி யாராவது இருந்தால் அவர்களை நியமிக்கலாம். யாரையாவது சொல்லப் போகிறீர்களா? இல்லை நாங்களே நியமிக்கலாமா? நானே சொல்லி விட்டாடுமா? சொல்வதை போசனை செய்து சொல்ல வேண்டும்.

திரு. என். சங்கரம்மா : உயர்மட்ட நீதி விசாரணை தேவை என்று தான் கேட்கப்பட்டது. நீங்கள் அதை ரொஸ்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டு, மற்றவை பொறுத்தவரையில் கவந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் நாங்கள் யோசனை சொல்லத் தயார்.

[1984 பிப்ரவரி 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் யேர்சனை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். (திரு. ப. நெடுமாறன்-குறுக்கீடு) சரி, மாவட்ட நீதிபதி விசாரணை செய்யலாம்; பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டது. நேற்று சிம்சன் பிரச்சனை தீர்ந்தது போல இந்தப் பிரச்சனை இன்றைக்குத் தீர்ந்தது.

எங்கே தேர்தல் என்று கேட்டார்கள்; முதலில் படிப்பதற்கு முன்னால் நீங்கள் படித்திருந்தால் வெளியே போயிருக்க மாட்டீர்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நடத்தவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக அப்போது வெளிநடப்பு செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மகிழ்ச்சி; இதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று பொருள்; நிச்சயமாக ஒத்துழைப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. மாநகராட்சிக்கு எப்போது தேர்தல் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இவைகள் இரண்டும் நடந்து முடிந்த பிறகு இரண்டொரு வாரங்களிலோ, அல்லது ஒரு மாதத்திலோ வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து மாநகராட்சிக்கு நடத்தப்படும் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிலருக்கு சந்தேகம் வருகிறது. எனக்குக் கூட சந்தேகம் வரும். சிறு குழந்தைகளுக்கு சந்தேகம் வந்தால் அது அறிவு முதிர்ச்சி அடைகிறது; விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள முயல்கிறது என்று பொருள். அறிவு முதிர்ச்சி அடைந்தவர் ன் கேள்வி கேட்டால் அல்லல் உண்டாக்குகிறார்கள், சிக்கல் உண்டாக்குகிறார்கள் என்று பொருள். அறிவு முதிர்ச்சி அடைந்தவர்களுக்கு சந்தேகம் ஜஸ்தி வரக்கூடாது. நான் அறிவு முதிர்ச்சி அடையாதவன்; எனக்குச் சந்தேகம் வரும். அதையும் சொல்லிவிடுகிறேன். இந்தத் தேர்தல் நடக்குமா என்று சிலருக்கு சந்தேகம் வருகிறது. தேர்தல் நடக்குமா என்று கேட்டுவிட்டு நடப்பதற்கு வேண்டிய வேலைகளை ஆங்காங்கே செய்து கொண்டிருப்பதை நான் கவனிக்கிறேன். ஆகவே நாங்கள் ஒன்றும் ஏமாளிகள் அல்ல; அரசியல்கட்சிகளில் யாரும் ஏமாறக்கூடியவர்கள் இல்லை, என்பதை சொல்லி எல்லோரும் தயாராக இருக்கிறோம்; மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்; ஆகவே மக்களைச் சந்திப்பதற்கு நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் அச்சப்படவில்லை என்பதைச் சொல்வதற்காக இதை நான் சொல்கிறேன். தேர்தலைப் பற்றி எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்; இந்திரா காந்தி தோற்க முடியுமானால், அண்ணா தோற்க முடியுமானால், சாமராஜர் தோற்க முடியுமானால், ஏன் இராமச்சந்திரன் தோற்க முடியாது? என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்கிறேன். ஆகவே வெற்றி, தோல்வி என்பது நமது கையில் இல்லை. தன்னை நம்பிக்கொண்டு ஒரு குஸ்திககோ, ஒரு குத்துச் சண்டைக்கோ போகிறவன் கூட முடியலே யாருக்கு வெற்றி என்பதை அவனால் நிர்ணயிக்க முடியவில்லை, சந்தர்ப்பம்

1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

குழந்தை அமைதி நிர்ணயிக்கிறது. அதேபோல மக்கள் நீர்ப்புறங்கே யாருக்கு என்பதை நாமே பேசிக்கொண்டு, நாங்கள்தான் வெல்வோம், நாங்கள்தான் வெல்வோம் என்று சொன்னால் அதை நான் எப்போதும் சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆனால் சொல்லும்போது சால்வேன்; எங்கள் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்று யாராவது சொன்னால், இல்லை எங்கள் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது; ஆகவே எங்களுக்குத்தான் வெற்றி என்று சொல்லத் தவறமாட்டேன். ஆனால் சிலர் சொல்கிறார்கள் எங்களை மக்கள் புரிந்து கொண்டார்களாம். ஆகவே எங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்காது என்று சொல்கிறார்கள். எந்த வாய்ப்பு இருக்காது தெரியுமா? இவர்களை எதிர்த்து நிற்க வேண்டிய அவசியம்; இவர்கள் அடுத்த தேர்தலுக்கு நிற்க முடியாமல் போகும்; அந்த வாய்ப்பு. வேறு புதிய கட்சிகள், வேறு புதிய ஆட்கள் வந்தால் தான் பிரச்சினை. அதுதான் நான் சொன்ன அந்த வாய்ப்பு. (கைதட்டல்). ஆகவே தேர்தலிலே நிற்கும் வாய்ப்பு, ஆட்சிக்கு வரும் வாய்ப்பு, மக்கள் கையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, இது வரையில் நாங்கள் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படப் போவது இல்லை. எங்களை நம்பி இருக்கின்றவர்களை, எங்கள் செய்கைகளை மதிக்கின்றவர்களை வைத்து நாங்கள் செயல்படுகிறோம்.

இங்கே பல பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் 3 நாட்கள் தொடர்கதைபோல் ஆகிவிடும். ஆகவே, அவைகளுக்கு எல்லாம் கொள்கை அளவிலே மட்டும் நான் சொல்கிறேன். ஸ்பீக்கரே, என்னை அப்படித்தான் சொல்லச் சொன்னார், நாவலர் அவர்களிடத்தில் யாரும் வெல்ல முடியாது. புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் அப்புறம் 10 மணி நேரம் தான். அவருக்கு இப்போது சிஷ்யனாக நான் ஆகமுடியவில்லை. ஆகவே, நான் கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சியில் உள்ள மொத்த துப்புறவுப் பணியாளர்கள் 6,500. அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 250-300. ஒருவருக்குச் சராசரி சம்பளம் ரூ. 554 நீங்களே சொல்லுங்கள், தண்ணீரில் இறங்குகிறவன் சராசரி அளவை பார்த்துக் கொண்டு இறங்கினால் என்ன முடிவு ஏற்படும்? அப்படிப்பட்ட சராசரிதான் இதுவும். மொத்த செலவு 4 கோடி ரூபாய் என்றால், இன்னும் ஒரு கோடிதானே செலவாகும் என்கிறார்கள். நான் இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 6,500 நபர்களும் எல்லா நாட்களிலும் வேலை செய்வது இல்லை. ஏறக்குறைய 150 பேர்கள் விடுமுறையில் இருக்கிறார்கள். 3000-4000 பேர்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள். இது உண்மை. ஒருவர் லீவில் போய் திரும்பி வந்தால், மற்றொருவர் லீவில் சென்று விடுகிறார். ஆகவே அப்படி சராசரி வேலைக்கு வருபவர்களை பார்த்தால் 5,000 அல்லது 4,500 பேர்கள்தான் இருக்கும். அவர்களை நான் குறை சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ சங்கடங்கள்; துன்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

செய்கின்ற வேலைக்கு உரிய உறைகள் கூட இல்லை. நாங்கள் எழுதியிருக்கிறோம். திட்டம் தீட்டி இருக்கிறோம். பணத்திற்காகக் காத்து இருக்கிறோம். நான் ரஷ்யாவில் எதைப் பார்த்தேனோ, அந்தத் துப்புறவுப் பணியாளர்கள் எப்படி கால் உறைகளை, கையுறைகளைப் போட்டுக் கொண்டு, நல்ல வெள்ளை ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு அழுக்காகாமல் அவர்களுடைய கையிலும் அழுக்குப் படாமல் அந்தப் பணியை இயந்திரக் கருவிகளைக் கொண்டு செய்கிறார்களோ அது போன்று செய்யவேண்டும் என்று எனக்குப் பேராவை இருக்கிறது.

மருத்துவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சமீபத்தில் கேள்விப் பட்டேன். ஒரு குழந்தை ஒரு இயந்திரத்தை வேடிக்கைப் பார்க்கச் சென்ற போது இரண்டு கால்களும் வெட்டப்பட்டு விட்டது. பக்கத்தில் இருந்த மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போனார்கள். அங்கே வசதி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. பின்னர் அதிக வசதியுள்ள மருத்துவ மனைக்குப் போனார்கள். அங்கேயும் முடியாது என்று சொன்னார்கள். அது உடனே பேரரசுக்குத் தெரிந்து, மேலிடத்திற்குச் சென்று அதற்காக ஆகாய விமானம் அனுப்பி, அந்தக் குழந்தையின் கால்களைத் தேடி எடுத்து, அதற்காக மருத்துவ சிகிச்சை செய்து, அந்தக் குழந்தை இன்றைக்கு நன்றாக இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிற போது, அந்த நிலை இந்தியாவுக்கு வரவேண்டும். தமிழ்நாட்டிற்கு வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதைச் செய்வதற்கு ஆசை இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

இதைப் போன்று சில காரியங்களைப் பற்றி நான் சொல்கிற போது இரட்டை ஆட்சி என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக வெளியே பேசுகிறார்கள். இங்கே பேசினார்களா இல்லையா தெரியாது. நான் வேறு வேலையில் இருந்ததால் கவனிக்க முடியவில்லை. என்னுடைய நண்பர் அல்லவா அவர் என்னைப் பற்றி பேசியதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. அதற்கு பதில் சொல்வதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சி. இரட்டை ஆட்சி எப்படி ஏற்படுகிறது? நாம் இங்கேயும் மருத்துவத் துறை வைத்து இருக்கிறோம். மத்தியிலும் மருத்துவத் துறை வைத்து இருக்கிறார்கள். நாம் இங்கே திட்டத்தைத் தீட்டிக் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்கள் இன்னொரு திட்டத்தை அங்கேயிருந்து சொல்கிறார்கள். ஆகவே, திட்டம் தீட்டி அனுப்புவது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நான் முன்னாலே சொன்னேனே, வாய்க்கால் வழியே போன ஒருவன் இந்த வாய்க்காலில் சராசரி ஆழம் எத்னை அடி என்று கேட்டானாம். 3 அடி என்றார்கள். அவன் உடனே இறங்கிப் போனான், நடுவில் போகிறபோது 13 அடி இருந்ததாம். என்ன இப்படி இருக்கிறதே என்று கேட்டபோது, ஒரு இடத்தில் விரல் நனையும், ஒரு இடத்தில் கணுக்கால் நனையும், இதையெல்லாம் கணக்குப்போட்டு சராசரி பார்த்தால் 3 அடி வரும் என்று சொன்னார்களாம். நாம் எவ்வளவு ஆழம் எங்கே இருக்கிறது, எந்த இடத்தில் பாதுகாப்புத் தேவை என்று பார்த்துச் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் சராசரி கணக்குப் போட்டுச்

[1984 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்கிறார்கள் இதைத்தான் நான் இரட்டை ஆட்சி என்று சொன்னேன். இதுபோன்று வரும்போது தேவைலை எல்லாம் நாட்கள் வீணாகிவிடுகிறது. இவைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஒரு முடிவான கருத்து வரவேண்டும் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி பற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி என்பதற்கு மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் என்ற வார்த்தையை நாம் பயன்படுத்துகிறோம். மாநிலத்திற்கு முக்கியமான தேவை என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்த்து, நியாயமான அதிகாரங்கள் எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவையும் பெறவேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசின், எங்கள் ஆட்சியின் உயிர்பூச்சுக் கொள்கை என்பதை இங்கே தரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கைதட்டல்).

(நண்பகல் 12-00)

அதில் சந்தேகம் வேண்டாம். போன ஆளுநர் உரையிலே அப்போது சொல்லியிருக்கிறோம். அதை இப்போதும் சொல்கிறோம். அதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டாம் என்று விட்டிருக்கிறோமே தவிர ஒரு அறிக்கையிலே சொல்லிவிட்டு இன்னொரு அறிக்கையில் சொல்லவில்லை என்றால் அதை விட்டு விட்டோம் என்று பொருள் அல்ல. அந்த இடத்தில் புதிய ஒன்றைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம். இதையே கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகத்தான் படிக்க வேண்டியிருந்தது. அவ்வளவு விஷயம் இதில் இருக்கிறது ஆக, அதைப்போன்ற விஷயங்களில் நாம் ஒரே கருத்தை உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும். மாகாண சுயாட்சித் திட்டம் 1935-ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது 93 வது சரத்தில் கவர்னருக்கு விசேஷ அதிகாரம் இருந்தது. அந்த நேரத்திலும் அமைச்சரவையை டிஸமிஸ் செய்யலாம் என்று இருந்தது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி தீர்மானம் வருஷத்திற்கு மேல் பதவி ஏற்றுக்கொள்ளாது இருந்தார். பிறகு இராஜாஜி அவர்களுடைய யோசனைப்படி அன்றாடப் பணிமன்றத்தில் அன்றாட உரிமைகளில் கவர்னர் தலையிடவில்லை என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தப்பிறகுதான் 1937-ல் அவர் பதவிக்கு வந்தார். இதை நினைத்துப் பார்த்தால் இதைப் போன்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் வெளியே இருந்தோ உள்நோ இருந்தோ எவ்விதத்துப் பார்த்து அனுபவித்தவன் என்ற நிலையில் சொல்கிறேன்.

எந்தக் காரியத்தை முன்னிட்டும் மாநிலத்தில்கு அதிக உரிமை வேண்டும். பொருளாதாரம் அதாவது எக்கனாமிக்ஸ் என்கிறார்களே, அந்த வகையில் அதிக உரிமை வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் அங்கே டோய் கேட்க வேண்டுமா? போய் கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், இங்கே இருந்து கடிதம் எழுதினால் போதாது, அங்கே போய் இருந்து, பேசி வரவேண்டும்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

என்று சொன்னார்கள். சடித்திற்கு இல்லாத மதிப்பு நேரில் போய் பார்த்து காக்காய் பிடித்தால் கிடைக்கும் என்கிறார்களா? நேரில் போய் பேச வேண்டுமா? கடிதம் எழுதினால் போதாதா? எங்கள் தேவை என்ன என்று கடிதம் எழுதுகிறோம். ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, 18 முறை எழுதுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் பிறகு இங்கே இரந்து ஒரு அமைச்சர் போய், அங்கே சொல்லி, அது வரவேண்டுமா? அவர்களே கொடுக்க வேண்டாமா? அல்லது உங்கள் அமைச்சர்களிலே ஒருவரை அனுப்பி வைப்பீர்கள், இது சம்பந்தமாகப் பேசுகிறோம் என்று கேட்டால், அனுப்பி வைக்கிறோம், முடிந்துவிடுகிறது.

இந்த அதிகப்பற்றைப் பற்றிப் பேசும்போது அதுதான் நிலைமை, நிதியமைச்சரை அனுப்பி, அவர் போய் பேசிய பின்னால் முடிந்துவிட்டது. எந்த நேரத்திலும் மத்திய அரசோடு முரண்பாடாக இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை இல்லை. ஆனால் அடிமையாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயாராக இல்லை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). தமிழ் நாட்டுக்காக சுமுகமான முறையில் எவ்வளவு தூரம் விட்டுக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விட்டுக்கொடுத்து நல்லதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம்; அதைச் செய்கிறோம்.

இப்போது சில திட்டங்களை மத்திய அரசிலிருந்து அனுப்புகிறார்கள். அவை உண்மையிலேயே நாம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு மிகப்பெரும் உதவியாக அமைகின்றன. அண்மையில் ஒரு திட்டம் வந்திருக்கிறது. படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற உதவித் தொகை இந்தியாவிலேயே அதிகமாக குறுகிய காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட இடம் தமிழ்நாடு தான் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது எப்படி முடிந்தது என்பதைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு அமைச்சர் டெல்லியில் இருந்து வந்து, இங்கே குழுவைக் கூட்டி, அதிகாரிகளோடு பேசித் தெரிந்து கொண்டு போயிருக்கிறார் என்றால் நாம் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருந்து சரிவர அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்துகிறோம். அதிகாரிகள் எப்படி பயன்படுகிறார்கள், எப்படி திறமையாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த நிர்வாகிகள் நம்முடைய அதிகாரிகள் என்பதை இங்கே சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லோருக்கும் வேறுபாடு இருக்கும். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போதும் சொன்னார்கள். நான் வந்தவுடனே ஒரு வாய்பாடான அறிக்கை வாசித்தேன். அது எல்லோருக்கும் நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். எங்களை ஆட்சியை விட்டு விலக்கிய பிறகு எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து,—14, 15 கட்சிகள் கூட்டணி என்று சொல்கிறார்களே, அந்தமாதிரி அப்போது நாங்கள்—ஊர்வல நடத்தினோம். தலையிலே அடி. அடித்தான் அடி, சொல்ம்.

1981 பிப்ரவரி 21] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

முடியாத அடி. மாவீரன் முத்து ஓடினார். விஸ்வநாதன் நம் எம்.பி. ஓடினார். மாவீரன் ஒருவரைக் கூட காணோம். முதுகிலே எல்லாம் அடித்தார்கள். நாங்கள் போய்க்கொண்டிருந்தோம், இதோ பருங்கள், மண்டையை உடத்துவிட்டார்கள் என்று ஒருர் வந்தார். போய் கேட்போம் என்றேன். அண்ணன் கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார், இப்போது போனால் விபரீதம், நாம் காவல்துறைக்குச் சொல்லிவிட்டுப் போவோம் என்று சொன்னார். சரி என்றேன். அங்கே, நாங்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னோம். எனக்கு எழுதிக் கொடுத்தார்கள் அதற்கு நேர் மாறாக. நான் அதை இங்கே வாசித்தேன். எளிதத் பிறகு இது அதிகாரிகள் கொடுத்த அறிக்கை, என்னுடைய அறிக்கை வேறு, என்னுடைய எண்ணம் வேறு, முதலமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தால் அதை இங்கே படிக்கிறேன் என்று சொன்னேன், நான் மறுக்கவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, கரச்ட். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொன்னார் என்னுடைய கருத்து வேறு; அந்த சம்பவம் சம்பந்தமாக போலீஸார் 'பிரீஸ்ப்' என்ற முறையிலே எழுதிக் கொடுத்தது வேறு. இங்கு படிக்கும்பொழுது சீஃப் மினிஸ்டருடைய கருத்துதான் படிக்கப்பட்டது. ஆகவே டிபார்ட் மெண்டிலே வேறு கருத்து சொன்னால், சீஃப் மினிஸ்டருடைய கருத்துதான் அந்த ஸ்டேட்மெண்டிலே வரவேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதைத்தான் சொன்னேன். என்னுடைய கருத்து வேறு என்று. (குறுக்கீடு) நான் ஆட்சியிலே இல்லாதபோது தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை அங்கே ரெக்கார்ட் ஆகிவிட்டது. அதை நான் மறைக்கக்கூடாது. ரெக்கார்டிலே இருக்கிறதை நான் வந்த பிறகு என்னுடைய இஷ்டப்படி செலவது என்றால், அதை நான் வந்தவுடன் மறைக்க வேண்டுமென்றால், அதை இராமச்சந்திரன் செய்யமுடியாது. அனுபவம் இருந்தாலும், அது ரெக்கார்ட் ஆகி, அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அதைப் படித்தாக வேண்டும். ஆனால் என்னுடைய அனுபவம், எண்ணம் வேறு. அதைச் சொல்லிவிட்டேன். அதையும் மறைக்கத் தயாராக இல்லை. காவலர்கள் செய்தாலும் மற்றவர்கள் செய்தாலும், எனக்கு நேரடியாக கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். அதை நான் ஆதரித்துச் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். ஒட்டு போடுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. மக்கள் எல்லோரும் என்னை நம்பவேண்டும். நீங்கள் எனக்கு ஒட்டுப் போடமாட்டீர்கள். எதிர்த்துத் தான் ஒட்டுப் போடுவீர்கள். ஆனால் இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் நாம் ஒன்றாக இருப்போம். அது என்னுடைய நம்பிக்கை. நியாயம் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறதோ, அந்தப் பக்கம் நீங்கள் வந்து சேர்வீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு).....

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 பிப்ரவரி 21]

அதுமட்டுமல்ல. இப்போது தவறு எது, நியாயம் எது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். நியாயம் தெரிந்தால், நியாயத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள். ந.ங்கள் எப்படி நியாயத்தைத் தீர்ந்து ஒன்றாக இருக்கிறோமோ அப்படி இருப்பார்கள். நாட்டின் நலன்தான் முக்கியம். நாட்டின் நன்னை எண்ணி, உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். இப்போதுதான் என்னுடைய உண்மையான நண்பர் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு நெடுமாறன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரிந்துகொண்டு வருகிறார் என்று நினைக்கிறேன். என்னைப் பற்றி புரிந்துகொள்வது எல்லோருக்கும் தாமதம் ஆகும். புரிந்தவர்கள் என்னை விட்டுப் போக மாட்டார்கள். அது மாதிரிதான் இருந்தோம். னிமேலும் அப்படித்தான் இருப்போம். இனி எங்கும் போ முடியாது. உங்களுடைய வாதம் எல்லாம் என்னுடைய சொள்கையிலே நியாயம் இருக்கிறதா என்று சிந்தியுங்கள். நடைமுறையிலே குறை இருந்தால், கண்டியுங்கள். திருத்திக்கொள்வதில் தப்பு இல்லை. ஆகவே சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக எதிரி என்று அர்த்தம் அல்ல. வேறு கையிலே கற்பனை செய்கிறவர்கள் தான் எதிரிகளே தவிர, நீங்கள் எதிர்க்கட்சி, நாங்கள் ஆளும் சட்சி. உங்களுக்கு நாங்கள் எதிர்க்கட்சி, எங்களுக்கு நீங்கள் எதிர்க்கட்சி. நாங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருப்பதால், ஆளுங்கட்சி. எனவே இதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அந்த வகையில் இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறோம். இதிலே ஒவ்வொருவருக்கும் விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மறுபடியும் சொல்கிறேன், மிகவும் காலதாமதம் ஆகும். கொள்கை அளவிலே தேர்தல் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் வந்தே தீரவேண்டும்.

அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்த ஊர்களிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது என்பது இந்த அரசின் கொள்கை. காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, வேறு அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊர்களிலே இருக்கும் நிலைமை இருந்தால், அவர்களுக்கு சில சஷ்ட, நஷ்டங்கள் வரும். அவர்கள் வேண்டாத குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாவார்கள். எனவே அவர்கள் வேறு இடங்களில் இருந்தால் சரியாக இருக்கும். ஆனால் கணவன் ஒரு இடம், மனைவி ஒரு இடம் என்று பிரித்து துன்புறுத்துவது இந்த ஆட்சியின் கொள்கையல்ல என்கு இருந்தாலும் மாற்றி, ஒருமித்த இடத்தில் இருப்பதற்கான வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், கணவன் ஒரு இடம், மனைவி இன்னொரு இடம் என்று பிரிப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையல்ல என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மரவேற்கிறேன். அதுதான் ரெக்ட்—ஆக இருக்கும். ஆனால் சமீபத்திலே, எலக்ட்ரிசிடி போர்டு சேர்மன் ஆபிசிலே பப்படி பவர் பிரிக்கப்பட்டு, அப்படி பிரிக்கப்பட்ட சில பெண்கள் அவரை அணுகியபோது அவர் சொன்ன பதில்—அப்படி நீங்கள் குடும்பத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்றால், உங்கள் வேலையை

1984 பிப்ரவரி 21] [திரு. ரா. உமாநாத்]

ராஜினாமா செய்துவிட்டு, ஹஸ்பெண்டு, குடும்பத்தோடு, இருங்கள்—என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிச் சொன்னால் எப்படி முறையாக இருக்கும்? நியாயத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எந்தச் சூழ்நிலையில், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எத்தகைய போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு (குறுக்கீடு) எதற்காக மாற்றினார்கள் என்பதை நம்கவனிக்கவேண்டும். இதை முன்னதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றி அவரிடம் பேசுவேன். இது ஒரு தனி பாடி. அவர்கள் சுதந்திரம் உள்ளவர்கள். இவருக்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. இவர் கேட்கலாம் கூப்பிட்டு. ஆளை மாத்தத்தான் உரிமை இருக்கிறதே தவிர, ஆளை உட்கார வைத்தால் அவர் செய்ததுதான் சட்டம். (குறுக்கீடு). இருங்கள். முட்டல் அமைச்சர் அப்படி சொல்லிவிடலாமா? அதற்கு விளக்கம் சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும். இருந்தாலும் அந்த அதிகாரியிடம் நான் பேசுவேன் என்பதையும், பெண்களை அந்த இடத்திற்கு மாற்றவோ அல்லது ஆண்களை இங்கே மாற்றவோ ஆவன செய்வதற்கு இந்த அரசு உடன்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரெடுமாறன் அவர்கள் ஏதோ பேசவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்கிறேன். ஆகவே இந்த ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், திருத்தங்களை எல்லாம் வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுந்தரலிங்கத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். கட்டப் பொம்மனையே வைத்து காப்பாற்றி அவருக்கு எல்லா வசதியையும் செய்து கொடுத்த புலித்தேவன் விவரம் பற்றி இதுவரையில் எதுவுமே வரவில்லை. அது உண்மையா? என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அப்படிப் பார்க்கப் போனால் தேவர் வகுப்பாரிலே தர்மலிங்கம் கூட ஒருதியாகிதான். (குறுக்கீடு) அதுதான். அந்தப் பிரச்சனை வந்துவிடும். ஒரு தேவருக்கு கொடுத்தது போதாது, இன்னொரு தேவருக்கு வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். ஆகவே அந்த நிலைமைக்கு, மேலும் தொல்லைக்கு என்னுடைய அன்பில் தர்மலிங்கம் செய்ய மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், இரா. கருப்பையா, சு. டாலன், ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றன.

[1984 பிப்ரவரி 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பெற வேண்டும்”

“1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 13 ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றி உடையவர்களாவர்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, 22-2-1984 காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும்—ஆணைகளும்.
எதுவுமில்லை

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

16. வறட்சி மற்றும் வெள்ள நிவாரணம் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கை.

இணைப்பு

(328-ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 107 (15203)க்கான விடையைக் காண்க.)

புற்றுநோய் உண்டாவதற்கான தகுந்த காரணங்கள் (Etiology) எதுவும் திட்டவாட்டமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மனித உடலில் பலவித புற்றுநோய் பல உறுப்புகளில் தோன்றுகின்றன. புற்றுநோய் உற்பத்திக்கு கீழ்க்கண்ட காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன:—

புகையிலை, சுண்ணாம்பு போடுதல், பயோரியா என்று சொல்லப்படும் ஈறு நோய், பீடி, சிகரெட் உபயோகித்தல், கள், சாராயம் குடித்தல், சாப்பாட்டில் அதிக காரம், எலட்டமின் சத்துக் குறைவு இவைகளால் வாய் புற்றுநோய் ஏற்படும்.

பிள்ளைகளுக்கு தாய்ப்பால் கொடுக்காதவர்களுக்கு மார்பகத்தில் புற்றுநோய் ஏற்படுகிறது. குழந்தைகள் அதிகம் பெறுபவர்களுக்கும், மிக இளம் வயதில் திருமணம் செய்பவர்களுக்கும் பிறப்பு உறுப்புகளை சுத்தமாக வைக்காதவர்களுக்கும் கருப்பையில் புற்றுநோய் ஏற்படுகின்றது. இரசாயனச் சேர்க்கை